

ŠIBENIK
TRANSPORTNI FONDS

ŠIBENSKI LIST

BRENSKE

GOD.
BR.CIJENA
1500 HRD

DRUGA FAZNA PREGOVORA NA ČEKANJU

Prognanci se smatrate kako znaju i umiju, mlađi traže mjesto u drugim sredinama, stariji umiru, nejaka djeca tako ne pamte kako izgledaju njihovi domovi. Ukoliko se povratak ne omogući barem do kraja ove godine, postat će upitan i po tome tko će se imati vratiti

Stranica 2.

KAKO KOMUNICIRATI?

TVORNICA
LAKIH METALA

Što se događa u TLM-u? Tim pitanjem bave se mnogi dokoni analitičari razinske zbilje, ali pred takvim pitanjem zaustaju i svi oni koji se prikazuju dobrim poznavateljima stanja i dobro obaviještenim krugovima. Zasto je upravo tako? Možda odgovor leži u disproporciji pitanja i odgovora koji se mogu čuti na raznim mjestima unutar IZvan TLM-a

Stranica 4.

ŠIBENSKA LUKA KAO
SLOŽENI SUSTAV

POVRATAK MORU

Šibenik ima mnoge komparativne prednosti i dobra iskustva iz prošlosti, koja opravdavaju potrebu za izgradnjom modernog i ekološki opravdanog putničkog pomorskog terminala. Umjesto stagnacije pomorskog putničkog prometa, izražene u čitavom razdoblju od završetka II. svjetskog rata do danas, Šibenik s izgradnjom trajektnog pristaništa u zapadnom dijelu sadašnje »Luke« želi više prihoda od turizma i njegovih popratnih djelatnosti. Župan Paško Bubalo i gradonačelnik Šibenika Ante Šupuk o tome su razgovarali s dr. Ljerkom Mintas-Hodak, pomoćnicom ministra za promet, pomorstvo i veze za njena boravka u Šibeniku proteklog tjedna

Stranica 5.

IVAN MILAS I JOSIP JURAS NA TRIBINI U ŠIBENIKU

NEĆE BITI PARLAMENTARNE KRIZE

Stranica 2.

GRADOVI
I SUDBINERAZGOVOR S dr. JOZOM METEROM, ŽUPANOM
ŽUPANIJE BRODSKO-POSAVSKE

NE PREDAJEMO SE MI LAKO!

I vas Šibenčane i nas Brođane zatekla je slična sudbina u domovinskom ratu. Do kada ćemo biti krvlno područje? Sve dok Srbiju ne zaustavimo na Dunavu i Drini. Bojimo se da ćemo 22 kilometra autoceste kod Okučana morati osloboditi vojnim putem. Međunarodna je sramota da Interkontinentalna cesta bude toliko dugo zatvorena. Ne cvjetaju ni nama ruže u gospodarstvu, ali ne dajmo se

Stranice 6. 17.

U ŽARIŠTU

DRUGA FAZA PREGOVORA NA ČEKANJU

Druga faza pregovora s pobunjenim Srbima bliva sve daljom, baš kao i povratak u takozvane ružičaste zone. Po tomu bi se moglo kazati da su proljeće 92. i proljeće 94. slična. Ako bismo ih uporedivali prema raspoloženju i nadama prognanika, onda se ona bitno razlikuju. Prije dvije godine prognanički zanos i vjera u povratak bijahu neusporedivo jači, u njima su bili svježi i snažni osjećaji vlastitog doma, a dječačka naivnost plodno tlo za vjeru u prve deklaracije Vlječa sigurnosti. Status okupiranih dijelova tadašnje šibenske i većeg dijela drniške općine kao ružičastih zona, koje ni po čemu nisu problematične, a snage UNPROFOR-a su tu da omoguće miran povratak prognanih i hrvatske vlasti. U ovoj kolumni je sumnja u učinkovitost UNPROFOR-a bila izražena pod naslovom »ružičasto nije ružičasto!« Sumnja je bila opravdana, vrijeme je pokazalo da se okupator ne namjerava povući s okupiranog područja, bez obzira na etnički sastav tamošnjeg pučanstva, naprotiv s tih područja su gotovo dvije godine nemilice tučeni Šibenik, Vodice i druga primorska mjesta.

Kakvo su nam iskustvo podarile ove dvije godine?

Prvo, Srbi su nemilice tukli i neokupirana područja, što jasno kazuje da im nije bio samo cilj stvaranje takozvane RSK na području međunarodno priznate Hrvatske, nego njeno likvidiranje u cjelini. Teško je vjerovati da su i sada to mišljenje promijenili.

Drugo, nezapamćeni genocid i etničko čišćenje okupiranih područja doveo su do toga da na tim hrvatskim prostorima više ne obitavaju Hrvati. To im sada služi kao argument da su to čisto srpska područja, a tomu još dodaju i ono »oduvek« pa je slika potpuna, a za istinu i onako ne more.

Treće, rušenje i uništavanje po metodama spaljena zemlja, imaju za cilj, nakon etničkog, kulturno i gospodarsko »čišćenje«. Time su praktički uništeni svi tragovi hrvatskog trinaeststotinog obljetanja (tako bar okupatori i zločinci misle), na ovim prostorima. Da im je ova suludna namjera glavnom odrednicom ponašanja, najbolje svjedoče porušene crkve i drugi kulturni spomenici.

U vremenu ovih, stečena su i druge iskustva, kao što su akcija Miljević, dubrovačko primorje i Maslenica. One su pokazala da je samo, nažlost, krvlju, moguće vratiti okupirano.

Zagrebački sporazum, u ozračju odlučnosti velikih sila da okončaju sukobe u Hrvatskoj i BiH, na trenutak je odskrinuo vrata razumnih rješenja. I mi i svijet smo ga shvatili kao prvu fazu mirne reintegracije okupiranih područja, ali druga strana je daleko od toga.

Prema onomu što se ovih dana čuje iz Knina, zagrebački sporazum je samo uspostava mira i razdvajanje zaraženih strana. Sadašnje tampon zone su za njih granice, koje moraju zadržati po svaku ciljnu. Čak štoviše, Martić u svome pismu Butrosu Galliju, ovej sporazum, između ostalog, uzima kao dokaz da je takozvana »Republika srpska krajina«, ovim činom priznata kao međunarodni članbenik. To je po njihovu mišljenju, dakle korak ka međunarodnom priznanju, a nikako mirnoj reintegraciji tih područja u sastav Hrvatske.

Slijedeći bi korak bila neka nova konferencija o bliskoj Jugoslaviji, pa opet neke deklaracije i tko zna što još, samo da bi se održao status quo. Važno je da prolazi vrijeme, a ono i onako čini svoje. Prognanici se snalaze kako znaju i umiju, mlađi traže mjesto u drugim sredinama, stariji umiru, nejake djeca loneko ne pamte kako izgledaju njihovi domovi. Ukoliko se povratak ne omogući barem do kraja ove godine, postat će upitan

I po tome tko će se imati vratiti. Međusobno su odjeci rata u Bosni odavno nadjačali glasove hrvatskih prognanika u ušima svjetskih moćnika. Srpska propaganda ponovo nameće rasprave o »ustaškim genocidima« i iz drugog svjetskog rata, o stotinama tisuća prognanih Srba i o represijama hrvatske policije nad onima koji su ostali »na okupiranom teritoriju«. Iako i sami znaju da to nije istina, ponavljaju uporno, držeći se postavke da sto puta ponovljena laž postaje istinom. Najveća razaranja i ratne štete su po vijestima iz Knina, upravo na području »krajine«. Kako je moguće toliko lagati, kao da svatko ne može vidjeti da su srpska seća gotovo netaknuta, a hrvatska srušena, da je Knin netaknut, a Šibenik, Zadar, Biograd i blizu koj drugi hrvatski grad, što je na dometu srpskih topova, s ogromnim štetama. Razlike je jedino u crkvama. One pravoslavne na slobodnom području su netaknute, a one katoličke na okupiranom području su srušene sa zemljom.

Ovaj mir okupatori koriste i za konsolidaciju vlastitih redova, nova vlasta nastoji pomiriti suprostavljene političke opcije i svesti ih pod zajednički nazivnik, a on je uvijek isti — velika Srbija. Predsjednik vlaste kao »poznati privrednički« ima za cilj oživljavanje prirede i normalizaciju života, što bi prema svijetu trebalo zvučiti mirotvorski. Do apsorda sežu najnovije teze o ukidanju sankcija prema »krajini«, jer ona navodno nije vezana sa Srbijom.

Ovo zatišje pobunjenika u Hrvatskoj vjerojatno ima veze i sa burom koja se priprema u Bosni. Svijet se grdno varu ako misli da se epicenter srpske agresije premjestio iz Knina. Jučer oko Goražda, sutra oko Brčkog, zapravo su samo bitke da se sačuvaju leda Kninu. Tamo gdje su uzroci, treba sanirati i posljedice.

Ivan BURIĆ

IVAN MILAS I JOSIP JURAS NA TRIBINI U ŠIBENIKU

NEĆE BITI PARLAMENTARNE KRIZE

»Motivi grupe koja se na čelu s gospodinom Manolićem izdvajaju iz HDZ-a nisu demokracija, pravna država niti politika prema BiH već isključivo Manolićeva osobna ambicija da preuzeme vodstvo stranke i da igra značajnu ulogu u HDZ-u i u Hrvatskoj jer se osjetio marginaliziran.« Tim će se riječima Ivan Milas osvrnuti na »slučaj« Manolić i rascjep u HDZ-u kojeg će nazvati tek malom krizom. Ivan Milas kazat će da je Manolić oduvijek bio čovjek strega, onaj koji je iz bivšeg socijalističkog sustava prenosio metode neprimjerene demokratskoj praksi.

O pitanju kršenja zakonitosti i nepoštivanja pravne države, što Manolić zamjera stranačkom i državnom vodstvu, Milas će usvrditi kako je kao osoba na vrlo visokoj funkciji Manolić mogao utjecati ne samo osobno već i preko ljudi koje je postavljao. »Politika prema BiH koju je vodilo čelnik

tvo hrvatske države nije se razlikovala od politike koju je zagovarao Josip Manolić, a ne stoji njezina ocjena da smo se borili protiv samostalnosti i suverenosti BiH. Točno je da smo se borili da tamo gdje obitava hrvatski narod ima svoju samostalnu vlast i da sam odlučuje o svojoj sudbini dok smo Muslimane pomagali i moralno i materijalno, istakao je Milas.

Parlamentarne krize neće biti, rezolutan je Milas, koji će nasiljem nad demokracijom nazvati Manolićevu nepristajanje da siđe s mjeseta predsjednika Županijskog doma Sabora prema Milasovoj procjeni već na idućoj sjednici Sabora

i Manolić i Mesić bit će smijenjeni s funkcija predsjednika Županijskog odnosno Zastupničkog doma.

Osvrćući se na potrebu iznimne skrbi za invalide domovinskog rata i obitelji poginulih, zamjenik ministra obrane, Josip Juras kazao je da su župani ovlašteni ustupati im zemljišta na području županije za izgradnju stanova i kuća. Zastupnik Ante Dželalija pitao je kada će započeti proces obnove i povratka, zašto se više ne spominju ružičaste zone i je li to značajno da se sada i Drniš u UNPA zoni koju kontroliraju Srbi. Odgovarajući Dželaliji, Anton Kovačev kazao je da je HKBO Jadranskoj banci doznačio 4 milijuna dinara za obnovu ratom oštećenih kuća na području županije.

Odgovor na pitanje zašto sredstva još nisu angažirana morat će dati banka i Županijsko poglavarstvo.

L.M.

(Snimio: F. Miljević)

Kada će turisti opet slobodno u Otavice

KONFERENCIJA ZA NOVINARE ŽUPANIJSKOG VIJEĆA HSLS-a

LIBERALI BRANE PROCEDURALNA PRAVILA

»Pojedini javni istupi ljudi iz HSLS-a mogu se ocijeniti kao govor povlašenog tonusa, ali to je normalno u trci pred unutarstranačke izbore koji će se održati 20. svibnja u Osijeku«, kazao je član Malog vijeća HSLS-a i dopredsjednik Županijskog doma Sabora Damir Zorić, na konferenciji što su je za novinare organizirali članovi Županijskog vijeća HSLS-a. Ne stoje napisi o sukobima unutar HSLS-a, reči će Zorić, riječ je naprosto o tomu da se u izbornu trku ulazi s više ili manje nerozevane rezultira realnim uvidom u odnosu izbornih snaga.

Za stanje u oba doma Sabora Zorić će reći da je prema vani naznačeno kao stanje s tekonikom, ali da nema mješta dodatnoj dramatizaciji situacije. »Sabor će funkcionirati, pitanje je samo s kakvim personalnim sastavom na pojedinim mjestima.« Govoreći o predsjednicima obaju domova Sabora, odnosno o najavama njihove smjene iz državnog vrha i vrha vladajuće stranke, Zorić je kazao da su liberali u samom početku stali u obranu procedure i suprotstavili se stilu koji je već viđan a koji nije produktivan u demokratskom smislu. Proceduralna pravila na strani su Manolića i Mesića, a sve što se dogodilo prilog je demokratskom razvoju Hrvatske. Bez obzira na brojčani odnos snaga saborska se većina neće moći ponašati na način na koji se ponašala i to je kvalitativna promjena, dobitak u svakom slučaju, cijeni Damir Zorić. HSLS-ovi zastupnici i dalje će glasovati protiv smjenjivanja Mesića i Manolića, dečidiran je Zorić za kojega pojavi HND-a na hrvatskoj političkoj sceni znači »tek još jednu stranku u oporbi, ništa više«.

Osim Damira Zorića, na konferenciji je uz domaćine, nazočan bio i dopredsjednik Gradskog vijeća HSLS-a grada Zagreba, Miroslav Rožić.

L.M.

TREĆA OBLJETNICA PODIZANJA HRVATSKE ZASTAVE U REMONTNOM BRODOGRADILIŠTU ŠIBENIK

NAJTEŽE VRIJEME JE IZA NAS

U srijedu, 4. svibnja, radnici Remontnog brodogradilišta Šibenik na prigodnoj su i skromnoj svečanosti obilježili treću godišnjicu podizanja hrvatske zastave u tom poduzeću. Na taj dan, javni prosvjed protiv zvjerstava počinjenih nad hrvatskim policajcima u Borovu Selu, te prve hrvatske zastave podignute u krugu jedne vojne ustanove, podsjetio je Marijan Martinović, radnik brodogradilišta. S ponosom čemo se sjećati 4. svibnja 1991. godine kada smo prvi put podigli hrvatsku zastavu u ovom krugu, kazao je uz ostalo Martinović. Minutom šutnje odana je počest poginulima u domovinskom ratu, a uz zvuke »Ljepo naše« zastavu je podigao Predrag Čibula, invalid domovinskog rata i dječatnik brodogradilišta. O tomu što je šibensko Remontno brodogradilište uradilo i kakav je njihov doprinos u ratu, govorio je direktor Andrija Gerbec, naglasivši da su tako tada opkoljeni sa šest kasarni tadašnje JNA, uspjeli spasiti Imovinu, a 36 plovnih objekata koje su zarobili bila je jezgrom stvaranja Hrvatske ratne mornarice. Govorio je i o perspektivi poduzeća, naglasivši da su najteže vrijeme prošlo, te da su bolja vremena pred njima. »Značajno je i to što nismo izgubili kadar i što smo svi zajedno, baš kao i prije tri godine. Sećuvam smo složnost i u tomu moramo ustrajati, jer je to uvjet našeg opstanka«, rekao je Gerbec. Skromnoj svečanosti u Remontnom brodogradilištu nazočan je bio i šibenski župan Paško Bubalo, te načelnik Odjela za obranu Šibenik, Zdravko Stančić. Obraćajući se dječatnicima brodogradilišta, mr. Paško Bubalo je uz ostalo kazao da je ponos ovoga grada što je upravo u njemu stvorena hrvatska vojna industrija i Hrvatska ratna mornarica. »Vi ste se pokazali i dokazali kako se brani domovinu. Zadovoljan sam što danas možemo uveriti da ste uspješno poduzeće, te da je pred vama još bolja budućnost«, naglasio je Bubalo. K.R.

(Snimio: R. GOGER)

ŽRTVE NE SMIJU BITI ZABORAVLJENE

Šibenski župan mr. Paško Bubalo, primio je u Gradsкоj vijećnici u povodu blagdana sv. Florijana zaštitnika vatrogasaca, predstavnike Profesionalne vatrogasne postrojbe, DVD i Vatrogasne zajednice Županije Šibenske. Primanju su između ostalih bili nazočni Nikola Vukušić, načelnik Policijske uprave, gradonačelnik Šibenika prof. Ante Šupuk i dogradonačelnik Šime Vikario.

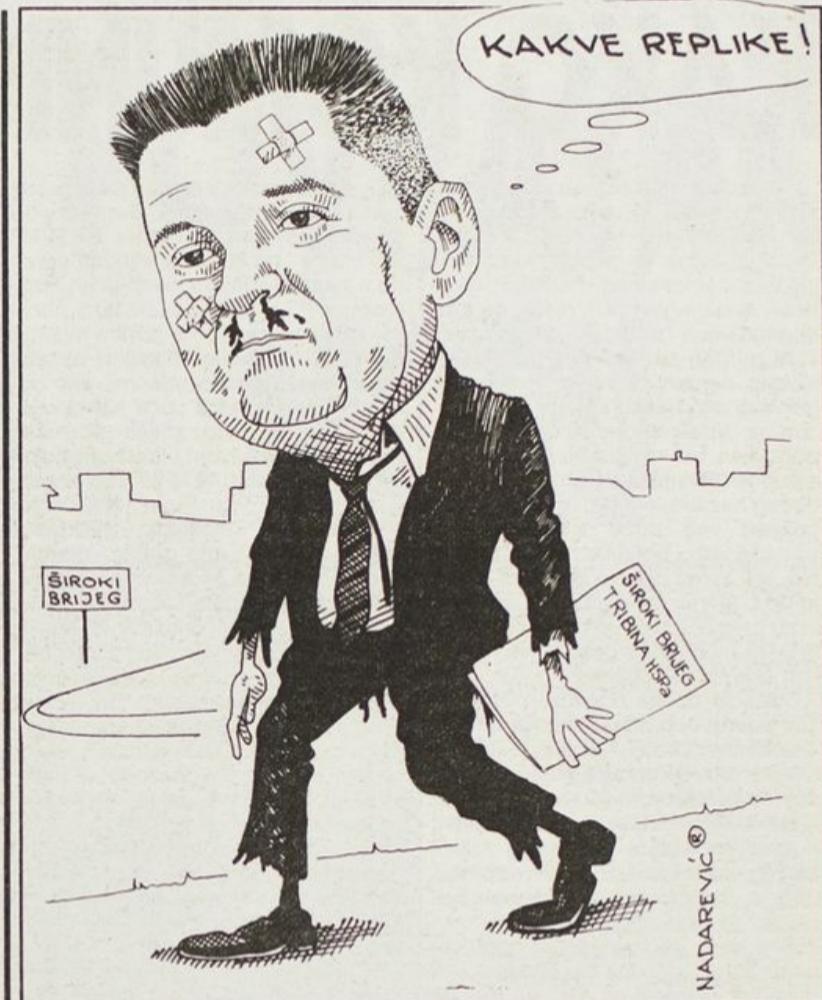
Cestitajući vatrogascima njihov dan, župan šibenski posebno je naglasio kako nije bilo godina u kojima vatrogasci nisu gasili velike šumske požare u miru, a u domovinskom ratu obavljajući svoju dužnost poginulo je u Hrvatskoj deset vatrogasaca. Žrtve su to koje naš narod ne smije i neće zaboraviti, reči će Bubalo, a uz trajan spomen na njih vodit ćemo brigu o njihovim obiteljima.

Područni vatrogasnji zapovjednik Ante Bodul, podsjetio je potom na povijest vatrogastva na našem području još od dalekog 1893. godine kada je osnovano »Dobrovoljno vatrogasno društvo Šibenik«. Naša je obveza, rekao je, da kao poticaj za budućnost dostojno i svečano tijekom ove godine obilježimo stotu obljetnicu vatrogastva na šibenskom području. Nakon padova i uspona u daljnjem radu šibenskoga vatrogasnog društva, 1954. godine osnovano je prvo Dobrovoljno vatrogasno društvo u Zatonu a već sljedeće ono u Primoštenu. U sklopu vatrogasnih zajednica danas na području Županije Šibensko-kninske davat DVD-a.

Osnovni problem u njihovu radu je mali broj članova, a razlog je što je dosta ljudi u postrojbama HV i u pričuvnom sastavu PU Šibenik. Stoga nam je, naglasio je Bodul, osnova zadaća ormasovljenje članstva, kako bismo ovu ljetnu sezonu dočekali spremni. Treba ovom prilikom odlati priznanje gradskoj i županijskoj vlasti na shvaćanje potrebe održavanja i razvoja vatrogastva.

Ante Bodul, u svom prigodnom govoru, ne zaboravlja napomenuti kako su veliku pomoć kod gašenja požara vatrogasnim snagama pružili građani, radni ljudi, pripadnici Civilne zaštite, Hrvatske vojske i drugi. Gasili smo požare, spašavali ljudi i materijalna dobra u svim uvjetima a u domovinskom ratu, pod djelovanjem neprijateljske vatre, na prvoj crti bojišnice ne žaleći truda i izlažući uništenju tehniku i opremu izlagali smo pogibelji i vlastite živote. Na blagdan sv. Florijana zaštitnika vatrogasaca, prisjećamo se tragičnog događaja 16. rujna 1993. godine, kada su od neprijateljske granate poginula četvorica šibenskih vatrogasaca, a dvojica su teže ranjena. Njihova hrabrost i požrtvovnost kao i profesionalni odnos prema službi služit će nam kao trajan primjer. Od svih tražimo razumijevanje za naš poziv, a sa svoje strane obećavamo da ćemo časno obavljati svoj posao — rekao je na kraju prigodnoga primanja područni vatrogasnji zapovjednik Ante Bodul.

N.F.

HSP SAZVAO KONFERENCIJU ZA NOVINARE INCIDENT U ŠIROKOM BRIJEGU ODRAZIT ĆE SE NA ODNOSE U ŠIBENSKOJ GRADSKOJ VLASTI

Incident koji se zbio 30. travnja na tribini HSP-a u Širokom Brijegu smislijen je i organiziran iz Zagreba. Ne znamo je li incident bio generalna proba za likvidaciju čelnika HSP-a jer su dvojica ranjenih, doktor Karlo Marjačić i Velimir Kvesić visoki dužnosnici stranke, ali je sasvim sigurno da je incident smislijeni udarac na HSP, rekao je Šime Vikario. HSP-u u posljednje vrijeme raste ugled, stranka je u usponu i kao takva predstavlja ozbiljnog protivnika na mogućim prijevremenim izborima, objasnio je prvi čovjek šibenskih pravaša, naglasivši kako vladajućoj stranci ne odgovara razvoj na desnici, odnosno objedinjavanje svih pravaških stranaka. S Hrvatskim oslobodilačkim pokretom započeli su razgovori u Zagrebu, rečeno je, a nedavni boravak Šime Vikarija u Australiji i razgovori što ih je vodio s predsjednikom HOP-a, Pšeničnikom, rezultirali su pisanim dokumentom u kojem stoji da HOP prelazi u pravaški blok pod vodstvom HSP-a. Nadalje, opće je poznato da HSP od samog početka zagovara

raju čvršće savezništvo s Muslimanima tako da ne stoji da pravaši razbijaju sporazum kojeg su inicirali. Naprotiv, reči će Vikario, s obzirom na to da je vašingtonski sporazum funkcioniраo samo na papiru, pravaški su nastupi po Hercegovini, trebali biti korak prema njegovu oživotvorenu. Utoliko konferencija koju je održalo Ministarstvo obrane HR HB nije ništa do li preuzimanje odgovornosti za incident u Širokom Brijegu, smatra Vikario. Šibenski pravaši cijene da će se incident reflektirati i na odnose u šibenskoj gradskoj vlasti koju čini koaliciski trojac demokršćana, pravaša i HDZ-a. Koalicija je dovedena u pitanje stavom čelnika HSP-a da savez s HDZ-om ne dolazi u obzir makar nije precizirano je li se takav stav prenosi i na lokalne razine. U svakom slučaju, o tom će se pitanju Gradska podružnica i Županijsko vijeće HSP-a uskoro odrediti.

Prvi ljudi šibenske podružnice HSP-a smatraju da valja očekivati i previranje unutar Gradskog vijeća i Županijske skupštine jer je, kako su rekli, nezadovoljstvo članova vladajuće stranke očito, pa ne bi trebalo čuditi ako vijećnici HDZ-i i jednog i drugog tijela počnu prelaziti u druge stranke. To će, zaključak je pravaša, poremetiti odnose i u Gradskom vijeću i u Županijskoj skupštini. L.M.

UZ DAN VATROGASTVA

TVORNICA LAKIH METALA

KAKO KOMUNICIRATI?

Tvornica lakih metala dospjela je zadnjih mjeseci u samo središte pozornosti ukupne hrvatske javnosti. Dakako, tome je najviše kumovalo pisanje nacionalnog tjednika »Globus«, kada je javnosti, među ostalim objelodanjen podatak da je cijeli TLM prodan za mizernih 1600 DEM. Kasniji demant Zdravka Petkovića, generalnog direktora holdinga priopćen na Upravnem odboru, pa potom ponovljen i u »Slobodnoj Dalmaciji« samo je djelomice amortizirao izraze općeg nezadovoljstva, koje, mora se priznati već duže vremena tina u najvećem šibenskom poduzeću. No, je li samo pisanje novinara doveđe do buđenja nekih duhova u TLM-u ili su stvari uzroci skriveni na nekim drugim mjestima? Leži li oni na nekim drugim relacijama?

Što se doista događa u TLM-u? Tim pitanjem bave se mnogi dokoni analitičari ražinske zbilje, ali pred takvom pitanjem zastajkuju i svi oni koji se prikazuju dobrim poznavateljima stanja i dobro obaviještenim krugovima. Zašto je upravo tako? Možda odgovor leži u disproportciji pitanja i odgovora koji se mogu čuti na raznim mjestima unutar i izvan TLM-a. Jer, kako objasniti opetovane tvrdnje, najčešće izrečene na sindikalnim skupovima, da su mnoge radnje vezane uz pretvorbu nečasno izvedene dok s druge strane poslovodstvo uporno ponavlja da je društveni kapital sačuvan i da nema govor o nečemu nečistom i da je riječ o klasičnoj pretvorbi? Tko je u pra-

vu? Odgovor ostaje nedorečen jer nema javne potvrde da je netko pogriješio u svojim tvrdnjama. Nadalje, što znaće i na koga se odnose ocjene o nesposobnosti nekih prvih ljudi tvornice? Zašto ih poneki ljudi nazivaju zlikovcima i to na javnim mjestima? Zašto takve kvalifikacije, nimalo bezazlene i nimalo opasne, ako su istinite, nitko nema volje sankcionirati? Što zapravo znaće učestale tvrdnje o sumnjivom vanjskotrgovinskom poslovanju TLM-a? Tko je najsumnjiviji i zbog čega? Na čemu predsjednik Sindikata djelatnika TLM-a temelji svoje gotovo dramatične tvrdnje da je jedino sindikalna organizacija istinski amortizer nezadovoljstva većine djelatnika? Ima li istine u tome da su radnici već prepremili šipke s kojima će krenuti u potragu za pravdom? Tko je tajko će im reći da krenu ili da stanu? Kako će se procijeniti situacija — na osnovi slobodne ili na osnovi neke stručne, poslovne, dakle relevantne procjene?

I takva, uglavnom sindikalna pitanja, tek su dio stanja duha unutar Tvornice lakih metala. Iako se i kroz njih ogleda rasploženje ukupni ražinski milje upotpunjava se i nizom drugih pitanja vezanih uz poslovne sfere. Primjerice, stalno se naglašava nerazvijena koordinacija rada između direktora društava. Mnogi jednostavno ne znaju što im radi desna, a što lijeva dok su neki već odavna izgubili glavu. Što je istina u tome? Tko je više, a tko manje kriv? Zašto,

kad je već tome tako, nitko nije odstupio ili barem bio najuren? Mora li baš svaka, pa i najslitija ostavka biti začinjena primislima sumnje, gorčine, revolta i osvetoljubivosti? Nadalje, jesu li opravdane tvrdnje da TLM nema precizirane razvojne programe? Zašto netko tvrdi da je to istina, a drugi uporno ponavljaju da je to obična laž? Jesu li tržišni odnosi unutar TLM-a poremećeni? Ako jesu, zašto jesu i koliko?

Pitanja se nižu, a odgovori su vrlo upotpuni i vrlo različiti. Tvornici lakih metala, to je sasmosto jasno, nedostaje zajednički stav. Otuda i nagašena disproportcija. Nikada se u ovom poduzeću nije zajednički kreirala politika izvješćivanja javnosti, nikada se nije izgradio sustav komuniciranja s javnošću i nije čudno što se informacije plasiraju pojedinačno i bez kontrole. Svaki poslovni sustav u svijetu teži da javnosti počne svoje lijepo lice, svoje uspjehe i dobre strane. One druge, ružne, nastoje se eliminirati i sakriti u vlastitoj kući. Takav rafiniran i izuzetno važan posao u Tvornici lakih metala nikad nije niti započeo, a kamoli da je realiziran. Šteta, jer posljedice su više negoli očigledne. Daleko manje žuči bilo bi proliveno i daleko manje bi se tresla brda, a daleko više prostora ostalo bi za normalnije komuniciranje na svim razinama — ljudskim, proizvodnim i tehnološkim. Je li kasno za zaokret? Ima li još vremena da se takve stvari poprave?

N. URUKALO

KAD SU SVECI DIJELILI JA TAKO MISLIM BLAGO

Oduvijek je glavna skrb sindikata pravo na rad radnika, uvjeti rada i odgovarajuća zarada, tj. sprječavanje eksploatacije radnika. U minulom društvu u kojem je sve od igle do lokomotive, pa i direktor poduzeća, bio vlasništvo radnika, njega nije trebalo štititi, pa je sindikat, uglavnom, bio institucija za samokatapultiranje u utjecajne društvene sfere. U odnosima privatnog vlasništva sindikat mora stvoriti mogućnost djelejanja u zaštiti radnika. Dosadašnja iskustva atrofije znanja i volje (sindikalni paket, protesni zborovi — jednokratni učinak) postaju skupi i rizični. Nove mogućnosti pruža nova kategorija radnika-dioničara.

Zabrinut radi eventualnog eksploatiranja radnika-dioničara od većinskog vlasnika države, sindikat TLM-a želi organizirati 33 posto vlasništva malih dioničara u monolitnu cjelinu kojom bi državi oduzeo dvotrećinsko nadglasavanje odluka. Matematički u redu ali, budući da su svi državni interesi viši, općiji, budućnost će pokazati je li realno ovakvo razmišljanje. Ako se i ne pokaže realnim, naučili smo živjeti u takvim odnosima. Međutim, bitno je razmišljanje koje stoji iza ove angažiranosti sindikata. Ono službeno glasi: tko će animirati masu od 2700 dioničara, ako ne sindikat. Činjenice kažu mnogo više.

Anketirano je 35 posto malih dioničara, a 93 posto od anketiranih izjasnilo se da ih zastupa udruženje dioničara, čije je rukovodstvo zamišljeno kao paralelni management. Održana je osnovačka skupština Udruženja malih dioničara TLM-a na kojoj su uz znatan broj, ne baš bezazlenih, proceduralnih grešaka izabrana rukovodeća tijela Udruge i za člana Upravnog odbora dioničkog društva TLM-a, koje se treba ovih dana registrirati, predložen je predsjednik sindikata. (!) Kao

član Upravnog odbora može izravno utjecati na izbor managementa, a kao dugogodišnji sindikalist zna kakav manager treba radniku. Onaj koji treba radniku ne treba baš dioničaru. Predsjednik sindikata će dati ostavku na svoju dosadašnju funkciju i postati utjecajan vlasnik, zastupnik dioničara. Zadivljujuća volja i znanje prilagodavanja novim društvenim odnosima. Zasluzili bi respektiranje da nije bilo lažnog podataka na radio stanici Šibenik o tisuću učlanjenih u Udrugu u trenutku kad ih je bilo samo 21. I to se može progutati kao animacija jer, ako ih se malo učlani, sve ispadaju prejudicirano i neki novi ljudi izvan kontrole mogu ući u igru. Ali se ne može progutati hvalisavi monolog o amortiziranju rušilačkog rasploženja radnika, jer znači učijenu i prijetnju, jer svodi radnika na

Kao sindikalni povjerenik daje svoj glas za odlazak predsjednika u mirnije i utjecajnije vode, s manje rizika. Zar nije duhovni pokretač društva imati kontrolu, biti izabran, biti od utjecaja, a život je ionako niz kompromisa, može i bez rezultata.

Ovakvo razmišljanje rudiment je prošlosti i ne bi mu trebalo podlijegati. Činjenica da se u jednoj osobi sad isprepleću radnik i vlasnik mora urodit novim odnosom prema radu u sredini uspešnog poslovanja, pa bi ono trebalo biti jedini kriterij izbora novih funkcija. Što je za nama znamo, a što je pred nama...

Znamo da trebamo nove ljudi, jasnijih spoznaja i namjera.

V. VRANKOVIC

S jednog prosvjednog skupa u TLM-u

S VRHA PERA

JESMO LI IZGUBILI SVE KRITERIJE?

Ovo je jedna sasvim obična priča o sudbini naše sugrađanke, kap u oceanu spram svih drugih sudsina koje su se zbole u domovinskom ratu. No, kao što je jedan pisac rekao: svaka sretna obitelj nalik je jedna drugoj, a svaka nesretna, nesretna je na svoj način — tako je i ova priča zanimljiva i tužna na svoj način.

U Šibeniku, na adresi 3. studenog 1994. broj 14 (bivša Skopska), do prije tri godine u iznajmljenom podrumskom »stanu« (veličine oko 20 m²) živjela je moja prijateljica Marija Hrsan skoro dvadesetak godina.

Bila bi ona i danas tu da se nisu ispriječile barikade i donijele rat. Radila je u »Solarisu« na poslovima prevoditelja i referenta prodaje kapaciteta i za to vrijeme bila najbolji representant Hrvatske. U sebi je nosila jednu neuobičajenu osobinu — znala je kako prići ljudima, pa se zahvaljujući njoj velik broj turista godinama vraćao u »Solaris«. No, nesretno vrijeme uništio je sve što je do tada bilo normalno. Marija je, kao i većina hotelских radnika, stavljen na čekanje. Takva kakva je bila, radošna i aktivna, otšila je svojim ostarjelim roditeljima blizu Karlovca smatrajući kako će biti korisnija njima nego ovde u Šibeniku čekajući da je eventualno pozovu na nekakav posao.

Tako je došao i rujan 1991. Šibenik je napadnut 16., a Karlovac nešto kasnije. Marija je sa svojim roditeljima i još osamstotinjak ljudi (uglavnom starih) ostala u neprijateljskom okruženju. Tamo je još i danas. Dugo nismo znala da je li živa, da bih nakon nekoliko mjeseci zahvaljujući jednom dobrom čovjeku iz Banje Luke, dobila njen pismo. Zadnje je preduskršnje. Održala se ove tri godine kao što se održava plesač na žici. Dovoljan je jedan krivi pokret da bi život ustupio mjestu smrti. Otac je, majka, sestra, ilečnik i prijateljica ljudima koji su zatočeni kao i ona. Trebalо bi puno riječi i papira kojima bih mogla dočarati Mariju, ali zato ču citirati samo djelično razmišljanja iz zadnjeg pisma:

»Gledala sam kako u hipu nestaju stotine tisuća maraka... Vidjela sam kako zdravi ljudi postaju bogali, promatram kako ljudi s brojnom djecom čame sami, osamljeni i zaboravljeni... Dakle, sve je u Božjim rukama i valja se prepustiti u svoj poniznost Njemu. Zdušno izvršavati svoje dnevne poslove, pomagati nesebično drugima i bez obzira na to kakvi su, voljeti ih. Samo tako postiže se ono što je zapravo bit življena — životna radost, divljenje stvaralaštva Božjem. Svaki bogovjetni dan može svatko od nas umrijeti. I dobro da je tako. I to je volja Božja. Mislim da onako prolaznici, život je negdje drugdje. To sam duboko sponzala otkad nema mojih najdražih. Svakog dana u molitvi za njih obraćam im se,

ali onda gledam u nebo...

Zdrava sam, ne uzimam nikakve tablete, ne bojim se smrti, a niti života. Skromna sam (jučer sam se poput djeteta, kada ono nekad, obradovala gumenim čizmama koje mi je posao lva. Išla sam stalno gledajući u noge i svakom pripovijedala: »Glej..., imam nove čizme.« Mogla bih ovako živjeti do kraja života i pronašla bih svojih radosti. Jer, sreća je u nama, a okolnosti su sekundarne.«

Eto, to je Marija. A to isto Marija, nakon tri godine golgoti i sasvim neizvjesne budućnosti, prije nekoliko dana provaliili su u »stan« u Šibeniku. Navodno, prognanica iz Vukovara (jadan Vukovar gdje ga se sve i u koje svrhe neće upotrijebiti), a zove se Rozaria Marin. Ne znam tko je ta žena niti kakav je njen status, niti kako je došla do Marijine adrese, samo znam da je nasilno oskrvnula Marijinu intimu. A u tome »stanu«, osim onih osnovnih potreština, nalazi se ogromno bogatstvo, a to su Marijine knjige i bezbroj drugih dragocjenih uspomena i djetala. Poznavajući Mariju, znam da bi stupila taj prostor bez pogovora, a da je tu i primila ženu k sebi, samo bi si gurnuo zamolio da joj knjige sačuva. Marija nema svoju djecu, ali su zato njezina djeca upravo te knjige. Odricala se mnogo čega da bi ih kupovala, jer ne samo što je voljela čitati Mariju je i pisala. Bojim se hoće li nova stanarka, kad je već ušla na taj način, imati osjećaj prema Marijinim knjigama (one će joj samo smetati)? Jer, što je osjećaj prema knjigama kad je izostao onaj elementarni — bespravni ulazak u nečiji prostor? Nažalost, ovo nije prvi ni zadnji slučaj, pa se pitam dokle će država i njeni organi tolerirati bezakonje? Jer, Marija nije neprijatelj, nije ni beščutno napustila Šibenik kao neki drugi i prepustila ga na milost i nemilost neprijatelju. Marija je Hrvatica, zatočenik u vlastitom domu, u vlastitoj domovini. Zar je ovaj »stan« toliko vrijedan i neophodan ženi koja je u njega uselila? Ako je sve ove ratne godine bila u progoništvu i našla utočište onda je tu mogla ostati još neko vrijeme jednako kao i svi drugi. Ne vjerujem da joj je netko uskratio status, pogotovo ako se još uvijek ne može vratiti u svoje mjesto.

Ako će se po završetku rata vrednovati doprinos u njemu, onda Marija ne dajuće zaslužuje ovaj »stan«, ona zaslužuje medalje za hrabrost (naravno, ako ostane živa), za bezograničnu humanost, za nesebičnu ljubav, za nadu koju svakodnevno održava kod tih jadnih i starih ljudi, a koji su usprkos nedaknima i četničkom okruženju ostali u svojim domovima. Oni i Marija su na prvoj crti bojničice i čuvaju Hrvatsku samo svojim životima i ostankom.

Pitam se: Ima li netko moralno pravo oduzeti joj radost povratka u Šibenik kojeg je nesebično zavojjela i koji joj je postao novi dom? Kako joj i uđem pismu priopćiti da ga je izgubila i da se nema gdje vratiti?! Nisu joj to učinili četnici, učinio joj je to netko naš!

U svojoj pobožnosti Marija će naći opravdanje za ovu ženu i njen čin, samo se pitam kako će je ona dočekati i u oči pogledati? Izgleda da nas rat i sve zlo koje smo proživjeli još uvijek nije promijenio. Još uvijek mislimo prije na sebe, a tek onda na druge ma koliko im bilo teže nego nama samima. Marija Hrsan nije zavrijedila takav odnos. Sam Bog ju je posao njenim roditeljima i tim starcima i ako ništa drugo, od nas zaslužuje duboko štovanje. Nadam se da će je zbog njenе plemenitosti zaštititi i da će ipak živjeti u svoj Šibenik!

(Naknadno saznajem da je osoba koja je nasilno uselila u Marijin stan dobila i rješenje o korištenju, a isto tako da je nosilac stanarskog prava poslužio u domovinskem ratu kao priпадnik hrvatske vojske u prvom neprijateljskom naletu na Karlovac.)

Gordana LEŽAJA

Došli smo u absurdnu situaciju da »Luka« postaje teret koji optereće grad, kao i jedinstveni kanal »Sv. Ante« — dar prirode Šibeniku, a ne njegova komparativna razvojna prednost u jačanju pomorstva Hrvatske.

Šibenik posjeduje sva obilježja koja pridonose odluci o izgradnji lučkog putničkog terminala i time omogućuju da se naša luka uključi u usluge linijskog i kružnog brodarstva!

Jedino je obilježje atraktivni gradski prostor, a drugo je mogućnost ostvarenja i pružanja kvalitetne raznovrsne putničke ponude, koja bi unapredijala svoju privlačnost ili koja bi se zasinala na komparativnim prednostima: povjesni dio grada, svetišta, klime, nacionalni parkovi, sлив Krke, otočni arhipelag ...

Radi uvida u položaj Šibenika gledi prometa putnika u odnosu na ostale hrvatske luke, za razdoblje od 1970. do 1989. godine,

bu u svezi sa šibenskom pomorskom problematikom.

Dr. Ljerka Mintas-Hodak sazvala je sastanak o temi zaštite mora i unapređenja Službe spašavanja. Uz osnovnu temu skupa, kojemu su bili nazočni predstavnici svih županija koje izlaze na more, razgovaralo se i o razvijanju strategije osmišljavanja i korištenja priobalnog prostora, kako bi to bio i sjevrstan temelj za sutrašnju izradu niza prostornih planova. Šibenski župan Paško Bubalo i gradonačelnik Ante Šupuk nakon završetka rada skupa, upoznali su dominictru s problematikom šibenskog akvatorija, a posebno s trenutačnim pitanjima prenamjene šibenske luke.

Tijekom boravka u Šibeniku zamjenica ministra za pomorstvo pregledala je šibensku »Luku« i dio obale »Sipada« i kazala da toliko zapušten prostor nema niti jedna naša luka. Kasnije je strpljivo saslušala izlaganje gradonačelnika prof. Šupuka o planu regulacije i prenamjene šibenske »Lu-

Šibenskom lukom više su se bogatili Subotica, Šabac i Beograd negoli Šibenik i njegovi stanovnici

Tablica: —Promet putnika u hrvatskim lukama u razdoblju 1970–1989.

Godina	1970.	1975.	1980.	1985.	1989.	Struktura (%)					Indeks				
						1970.	1975.	1980.	1985.	1989.	1970.	1975.	1980.	1985.	1989.
Rijeka	329	265	231	202	146	9,1	7,6	5,6	3,9	2,8	100	80,5	70,2	61,4	44,4
Pula	52	61	56	67	41	1,9	1,6	1,4	1,3	0,8	100	117,3	107,7	128,8	78,8
Zadar	1.014	994	1.214	1.501	1.873	27,9	28,5	29,7	29,1	13,6	100	98	119,7	14,8	184,7
Šibenik	390	294	338	400	261	10,8	8,5	8,3	7,8	5,1	100	75,4	86,7	102,6	66,9
Split	1.344	1.322	1.492	1.881	1.887	36,9	37,9	36,5	36,5	36,6	100	98,4	111	140	140,4
Ploče	79	113	120	145	123	2,3	3,3	2,8	2,8	2,4	100	143	151,9	183,5	155,7
Dubrovnik	435	440	641	950	827	11,9	12,6	15,7	18,6	16	100	101,1	147,4	219,8	190,1
Ukupno	3.643	3.489	4.092	5.152	5.158	100	100	100	100	100	100	95,8	112,3	141,4	141,6

uz tekst prilažem i tabelarne podatke za navedeno vremensko razdoblje.

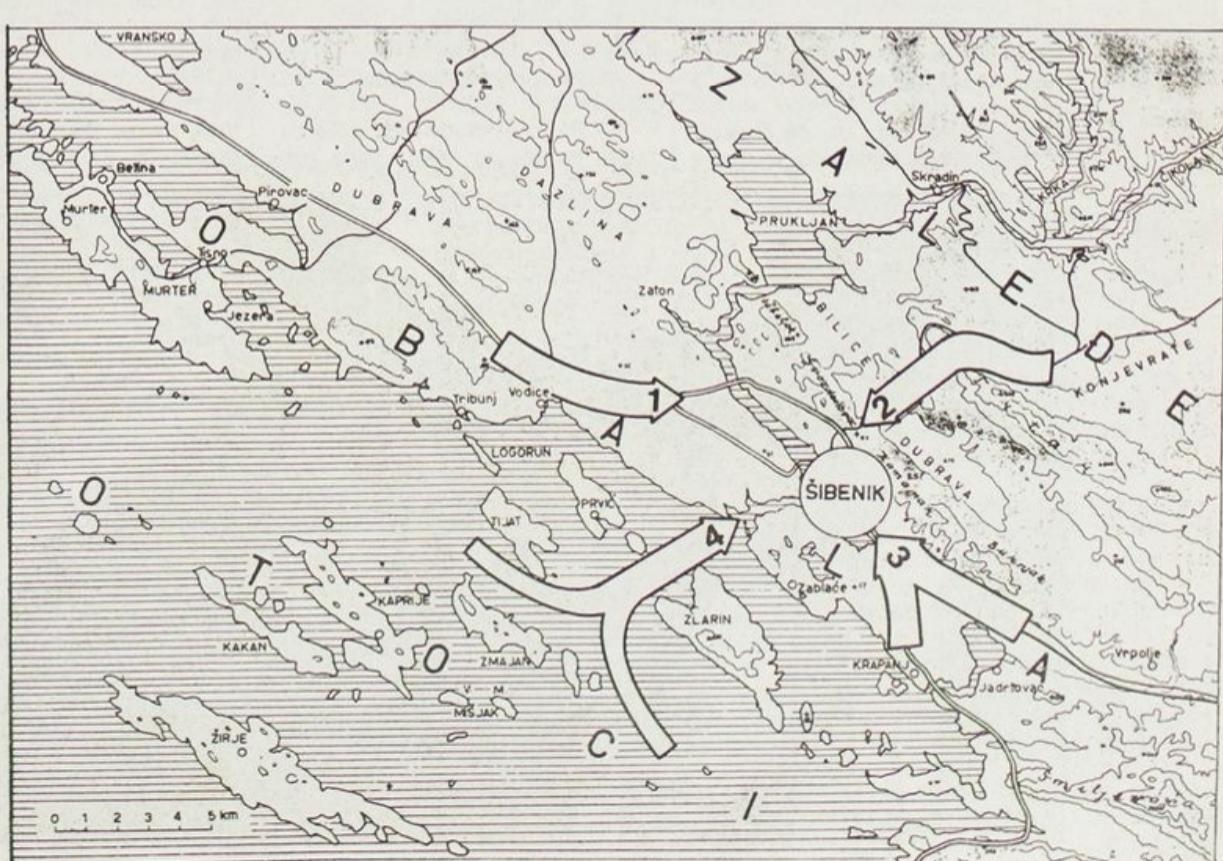
Brojke u tablici pokazuju da je putnički promet u opadanju i da ne slijedi suvremene tendencije razvoja te važne gospodarske djelatnosti u svijetu i da se nedovoljno vrednuju prednosti zemljopisnog i prometnog položaja šibenske luke.

Trajetno pristanište i Podi

Naša luka u tom segmentu pomorskog prometa posebno zaostaje, iako ima pozitivnih iskustava iz prošlosti i mnogobrojne aktualne pogodnosti, te je nužno razvijati pomorski putnički promet. Međutim, osnovni je preduvjet za veći razvoj pomorskog putničkog prometa osiguranje i uređenje odgovarajućeg prostora u Šibenkoj luci za takvu namjenu. To je danas jedini i pravi put ka ostvarenju »Šibenskog povratak moru«, jer se grad uz more rodio i rastao. To nam je za boravku u Šibeniku, 28. travnja kazala i zamjenica ministra pomorstva, prometa i veza dr. Ljerka Mintas-Hodak. Tu je izjavu dopunila i rečenicom da nas se malo viđa u Ministarstvu u Zagrebačkoj akademiji.

nici dominictri predočili rješenja u cilju reorganizacije današnjeg lučkog prostora. U prvom redu, to će gradsko područje, odnosno granični prijelaz, trebati reducirati tako da se zapadni dio prostora ostavi na korištenje gradskim potrebama. Grad će u tome prostoru, koristeći se povoljnosti duboke operativne obale, veličinu današnjeg gata Vrulje i potencijal manipulativnih površina, organizirati međunarodno trajektno pristanište. Sve će nadležne službe organizirati prihvat trajekata u domaćem i međunarodnom pomorskom prometu na način da je čitava trajektna luka zapravo gradski prostor, a da režim graničnog prijelaza dobiva tek u trenutku prihvata broda. Osim putničkog prometa osigurće će se i mogućnosti za ograničeni teretni trajektni promet na istim načelima, a današnja prometnica kroz »Luku« izuzet će se iz graničnog prijelaza i dogradnjom na istočnoj strani uključiti se u gradsku prometnu mrežu. Na taj će način znatan dio ciljnog prometa zaobići današnje najkritičnije dijelove gradske prometne mreže. S tim rješenjem eliminira se diskusija o premještanju autobusnog kolodvora — štoviše, afirmira se prometni terminal u spoju trajekta, autobusa i željeznice. Takav slobodni prometni koridor omogućuje i interpolaciju svih razina gradskih infrastrukture, posebno magistralnog gradskog kanalizacionog kolektora. Da bi se to postiglo, nužno je demontirati današnji željeznički kolosijek s vagom na istočnom ulazu u »Luku«, premjestiti ogradu »Luke«, te dogovoriti korištenje zemljišta za dogradnju planirane prometnice s nekoliko vlasnika zemljišta. »Luka« će u interesu čitavog potvratova reorganizirati preostali prostor kako bi općenita slika područja kojim cirkulira turizam, odgovarala kriterijima uobičajenim u razvijenom svijetu.

Dipl. Ing. Ivo JAKOVLJEVIĆ

RAZGOVOR S dr. JOZOM METEROM, ŽUPANOM ŽUPANIJE BRODSKO-POSAVSKE

GRADOVNI SUDBINE

ako su daleko jedna od druge, brodsko-posavska i šibenska županija doživjele su tijekom domovinskog rata sličnu sudbinu. Na Slavonski Brod i okolina naselja padale su granate bosanskih Srba, a na Šibenik iz okupiranih dijelova Županije »domaćih« Srba. Osim ogromnih materijalnih šteta, ugašeni su i brojni životi. Trpilo je i trpi gospodarstvo, prosvjeta, kultura. To su samo neki od razloga zbog kojih smo zamolili za razgovor župana brodsko-posavske Županije, dr. Jozu Meteru. Za sebe će kazati da je slavonski Dalmatinac iz Prološca Donjeg kod Imotskog. Život ga je »ponio« u Slavoniju. Liječnik je, internist, šarmantni četresetogodišnjak, otac četvero djece. Dužnost predsjednika bivše općine Slavonski Brod, zamjenio je novom. Od 1990. godine je u političkom životu HDZ-a. Danas župan brodsko-posavske Županije.

● I brodsko-posavska Županija, kao i naša šibenska, nažlost, još uvjek pripada kriznim područjima Hrvatske. Bosanski Srbi vam otvoreno prijete. Kako u ovom trenutku ocjenjujete to stanje?

— Moram kazati da ovo stanje, zapravo ni rata ni mira, na području brodsko-posavske Županije malo irritira ljudi i takvo stanje nas sve skupa čini napetima. Međutim, odmah nakon prestanka srpskog bombardiranja grada, 6. i 7. listopada 1992. godine, mi smo razmišljali o tomu što napraviti, jer od 12.000 granata koliko ih je palo na područje bivše općine, osamdeset posto je palo na sám Slavonski Brod. Gadati grad, što uostalom i vi u Šibeniku znadete, s četničke točke gledišta je uvjek bio pun pogodak. Žrtve i materijalne štete. Za vrijeme svakodnevnih granatiranja Broda, u gradu zapravo nije bilo nikakvih aktivnosti. Svi su ljudi bili povučeni, jer četnici ništa nije spriječavalo da pucaju na grad. Od listopada 1992. godine se, hvala Bogu, to nije ponovo dogodilo i nakon tri četiri mjeseca mi smo odlučili da ćemo živjeti, a ne čekati u neizvjesnost što će dalje biti. Pomalo se počelo obnavljati razrušeno. Najprije stambene objekte i kuće u privatnom vlasništvu, a potom i javne objekte. Sve je to ovisilo o tomu koliko je tko imao novca. Od brodske poslovnice HKBO, na području Broda je podjeljeno oko 8 milijuna DEM kredita, i nešto manje od 5 milijuna DEM na području Nove Gradiške.

● Je li to bilo dosta za sanaciju štete?

— Pa, ta su sredstva uglavnom išla na privatne ruke, za sanaciju stambenih prostora. S tim novcima se dosta napravilo i, evo, kada netko danas dode u Brod prema pročeljima zgrada i uopće izgledu objekata ne bi rekao da je ovde

bio pakao sedam mjeseci, te da se živjelo po sistemu »ruskog ruleta«.

● Ni vama, kada je riječ o gospodarstvu, ne cvjetaju ruže.

— Da, poznato je svima, više ili manje, stanje u gospodarstvu kada se radi o ovakvim područjima. Ova trenutna situacija za nas je pogubna i zbog toga što je gospodarstvo, kao čimbenik napretka jedne sredine, u vrlo teškom položaju. Aktivnosti su vrlo slabe, svježi kapital na ovo područje rijetko dolazi. Zbog svega događa nam se da uspješni brodski privrednici odlaže u druge sredine, primjerice u Požegu. Ne investira se, ne gradi, a i sa drugom fazom pretvorbe poduzeća, dakle privatizacijom se ide puževim korakom. Možda je dovoljno kazati podatak da na području Županije, nitko nije podigao menadžerski kredit, neovisno o tomu koliko su to bili nemoralni krediti. To navodim s razloga da oslikam koliko je mali i zapravo nikakav interes za ulaganjem u poduzeća na području brodsko-posavske Županije.

Najviše stečajeva i otpuštenih radnika

● Po nečemu ipak prednjačite u Hrvatskoj, ako sam dobro informirana. Po broju poduzeća koja su išla u stečaj još prije rata...

— Je, ne samo po broju stečajeva, već ja mislim da smo prvi po broju izgubljenih radnih mesta, dakle otpuštenih radnika u odnosu na broj stanovnika.

● Gubitnika je puno. Kažite nešto više o tomu.

— Kako ne. Najveći gubitnik u svemu tomu je »Duro Đaković«, naš nekadašnji kolos, div sa 16.500 zaposlenih. Desetak tisuća je radilo u tvornici u Brodu, a ostali po isturenim pogonima na području gotovo cijele bivše Jugoslavije. Tu je i »Montaža« koja pruža usluge uglavnom na stranom tržištu. Danas, na primjer, u Njemačkoj. Danas u »Đuri Đakogiću« radi između 4800 i 5000 radnika. Dakle, to je sve što je ostalo. S druge strane, na području Nove Gradiške je TANG (Tvornica alata Nova Gradiška), koji je imao više od 2500 radnika, danas ih ima nešto više od tri stotine. Nevolja je u tomu što tu stečajni postupak još nije završen. Na području Županije, pa kazao bih druga po važnosti, je bila drvo preradivačka industrija. To je »Slavonija DL« u Brodu, »Sekulić« i »Slavonija radinost« u Gradiški imali su jako puno otpuštenih radnika. Drvna industrija danas je samo poluproizvode, rijetko se pravi kakav namještaj.

● Što je s »Oriolikom« u Orljevcu?

— Pa to je poduzeće koje zapravo ne stvara neke velike pro-

bleme, da tako kažem, ali ne postiže niti neke velike rezultate. Rade trenutno long posao za stranog partnera i preživljavaju. No, za njih je značajno kazati da je 27. srpnja 1992. godine njihova tapetarija do temelja spaljena, sa desetak napalm granata upućenih iz okupirane Bosanske Posavine. Jedanaest tisuća četvornih metara poslovog prostora je tada otišlo u prah i pepel, zajedno s gotovom robom i repromaterijalom. Šteta je tu bila oko 35 milijuna DEM, a »Oriolik« je tek nedavno od Upravnog odbora HKBO dobio 2,8 milijuna DEM. Ali, samo rješenje ne i novac. To govori kolike je muke ta tvornica prošla, a s niti jedne strane nije imala pomoći.

● Kazali ste da investiranja, gradnje dakle zapravo i nema. Ni vašim građevinarima, očito nije bolje nego našima u Šibeniku.

— Da, sve dok zaista ne dode pravo vrijeme obnove i ulaganja, za građevinare će biti teška vremena. Mi imamo poduzeće »Novogradnja« koja vuče dosta »repovala« iz prošlosti, neuspjelih poslova dugovanja i da ne nabrajam dalje. U samom gradu ima dosta nezavrešenog posla, no svi njihovi avansi su išli na stare dugove. To je bila dosta loša praksa, i gubili su povjerenje poslodavaca. Sada se s tim poduzećem pokušava nešto napraviti, ali kažem dok građevinari nemaju posla, bojim se da će i dalje ostati mrtvilo.

● Vratimo se još malo stečajevima. Nije ih se moglo izbjegići?

— Pa, vidite »Duro Đaković« je bio prva tvornica u Hrvatskoj koja je bila prisiljena ići u stečajni postupak. Bio sam tada predsjednik općine i mi smo mislili da će posao tada, krajem devedesete, izgubiti trećina radnika. No iz svih poduzeća u prosjeku je otišlo njih 55 posto. »Duro« je izgubio brojna tržišta počev od onoga u Rusiji, pa preko tržišta bivše Jugoslavije, do islamskih zemalja. Dakle, jako puno razloga za ostanak tolikog broja ljudi je nestalo. Neka poduzeća nisu po šest, sedam mjeseci dobila niti jednog dinara i zaista se tu ništa nije moglo učiniti. Moralo se početi operirati vrlo radikalno. U protivnom, prijetila je propast cijelom poduzeću. Bilo je teško, ali ljudi su ipak shvatili. Nažlost, danas »Duro Đaković«, sa ovim brojem radnika nema dovoljno posla. Nema ni zaduženja, ali ne cvjetaju ruže upravo zbog ovoga našeg položaja ovdje. Strani partneri su vrlo oprezni, u cijelom svijetu je recesija a posebno u metaloprerađivačkoj industriji, tehnologija je naša zastarjela, nema novih proizvoda. No, moram reći da je nedostajalo i kreacija, snalažljivosti kod rukovodećeg kadra. Jer, ako toga nema, bilo tko da je vlasnik poduzeća, nema prosperiteta.

Most na Savi što je nekada povezivao dva Broda srušili su bosanski

Povratak zemlji

● Nije bilo socijalnih nemira?

— Ne, većih socijalnih nemira nismo imali. Pazite, mi smo imali između 16 i 17 tisuća otpuštenih radnika. Međutim, imamo jedan fenomen koji za Dalmaciju vjerovatno ne bi važio, a to je puno zemlje u Slavoniji koja nije obradjivana. Znate da su ljudi dolazili u grad u tom socijalističkom procesu industrializacije, ostavljali zemlju i odičili u tvornice. Zato nismo imali niti prave seljake, niti industrijske radnike. Oni su se sada vratili zemlji, obraduju je i tako je bezbolnije prošlo to vrijeme ostajanja bez posla. Brojni su bili i u postrojbama Hrvatske vojske. Neću reći da nije bilo štrajkova, osobnih šokova i da je sve skupa prošlo zainte bezbolno. Pazite, nije jednostavno nakon niza godina ostati bez posla. Ali, evo na ovaj način je to ipak amortizirano, pa usudujem se reći, puno bezbolnije. U to je došao i rat, pa je važnije bilo sačuvati živu glavu. Brojni su otišli u inozemstvo ili druge gradove, a neki otkrili sposobnost za »biznis«. Svakako, u prvo vrijeme dok se ne stvore mala poduzeća, živjet će se uglavnom na malim seoskim gospodarstvima i od toga živjeti, otvarati farme ili nešto slično. Preživjeti se mora.

● Vaša Županija ima puno problema i vi pune ruke posla. Neizvjesnosti i previše, premda ste ustvrdili »da ste odlučili živjeti, a ne čekati«. Ima još nešto što me zanima. Svoje istupe u sabori ili u medijima često koristite da biste ukazali na nepravdu koju vi Brodani osjećate. Tvrđite da je ova Županija jedna od najstradalih u domovinskom ratu, ali da nije dobila svoj dio državnog »kolača«. Što zapravo tražite i očekujete od Vlade i države?

— Vrlo je bitno izboriti se kod naše Vlade, za jedan drugačiji tretman. Nisam jednom kazao i pred našim premijerom i predsjednikom i brojnima da nismo dobili dovoljno. Pazite, možda to da »kolač« nije ravnomjerno raspoređen zvuči parazitski... Jasno je da one Žu-

Brodski »korzo« nekada. Danas je prazan jer su srpski snajperisti preblizu i vrebaju

Županija brodsko- posavskoj proteže se na 2070 km², prema popisu iz 1991. obitava 176.000 stanovnika. Svoj privremenim dom na oko 20.000 izbjeglica nom iz Bosanske Posavine, oko 4000 prognanika iz Slavonije. Od 1990. do na području Županije je ostalo oko 17.000. Nezaposlenih je danas 13.000, 25.000 osoba se u poslu iskaznicom i pod spiskom okupacije postoji županijskog predsjednika općina Stara Gradiška, Okučani i Gornji Grad. Most u Županijom na Slavonskom Brodu je preko 50.000 stanovnika stavljen. Istina, graditelji, »korzo« kako ga nazivaju je prazno. Ne još ni semafori, niti lampice »korzu«. Misli su, umjesto Savu, odakle se na ovaj pruža pogled na razaranje srbanski Brod, a snađenje na vrebuju, svoje mjesto u brodskoj Širokoj ulici od Save i bosanskog Brodsko-posavskog županija u domovinskom ratu pet stotina vojnika i poslovi a srpski silici smrtili su 250 civilnih života. Vičivo je poginulo u saboru. Materialna šteta u benom fondu Županije iznena je na oko 550 DEM, a izravne štete u brodsko-posavskom gospodarstvu su oko 300 milijuna. One neizvjesne štete u županiju su daleko veću čaju se i danas. Kroz Široku ulicu, Brod je prošao oko 25.000 izbjeglica i prognanika, provedena među njima je umnogome pomogla vrnjanju. Oko ća obitajti se izrazili smjestiti izgnane.

SE MI LAKO!

pada Bosanskog Broda

panije koje nisu bile zahvaćene ratom jesu sudjelovale u obrani Domovine, ali nisu gledale svoje razrušene kuće ili uništeno gospodarstvo. No, osjetili su to u krajnjem slučaju kroz male plače, kao i svi mi. Ali, ono bez čega nema budućnosti ovih krajeva, kako brodsko-posavske, tako i šibenske, vukovarsko-srijemske, osječke itd. koje će i dalje ostati tu gdje jesu, na crti bojišnice, jer je pitanje kada će se tzv. »krajina« integrirati u hrvatski korpus, do tada moramo imati drugačiji tretman. Bojim se da već danas u jednoj godini mi zaostajemo deset godina po svemu u odnosu na one Županije koje, na sreću, nisu osjetile rata. Zato i na kolegijima župana, te u svakoj prilici inzistiram na tomu. A zalažem se za to da se na područjima ratom razorenih i dalje ugroženih Županija, mora omogućiti — ako kažem olakšice, valja neću govoriti parazitskim jezikom. Jednostavno treba stvoriti uvjete za veći obrt kapitala i veću zaradu ljudima koji u te krajeve žele investirati. Ako se takvi uvjeti stvore, uz određen rizik, investitor će na taj način ipak doći u našu ili vašu Županiju, a ne recimo u medimursku ili varaždinsku koje su od nas već daleko, daleko odmakle. Ukoliko se za nas ne ukine ili smanni porez na dobit, uvedu carinske olakšice za uvoz nove tehnologije, ne prizna poduzećima i privatnim osobama obrtna sredstva koja su investirali u popravak zgrada ili nabavku uništenih strojeva, bit će teško. U protivnom, kapital će u krizna područja teško doći. To se mora Uredbom ili Zakonom regulirati. Bez toga, tvrdim, mi ćemo kao i svi dijelovi Hrvatske u sličnom položaju, plaćati stostruku cijenu ovoga rata. Na tomu ću i dalje inzistirati, ali očekujem i podršku kolega župana na koju do sada nisam baš naišao, upravo iz Županija stradalih ili zahvaćenih ratom. Mislim da je to logično. Nećemo nikome ništa oduzeti. To je jedan vrlo kompleksan problem i moram priznati da nisam zadovoljan dosadnjim tijekom rada na tom problemu.

● Zašto?

— Još kod konstituiranja Županijskog doma osim svečanog, imali smo i radni dio. Upravo je o tomu bilo riječi, a evo prošla je godina dana i još uvijek je sve to u razmatranju. Shvaćam da je Vlada previše zauzeta oko provođenja stabilizacijskih mjer, no držim da je sazrijelo vrijeme da se konačno i o ovom progovori i ozbiljno razmisli, donesu radikalne mjere, jer sutra već može biti kasno. Odlaže nam mladi, stručni kadrovi. Ne smijemo dozvoliti da nam se opet »dese« nesposobni provoditelji tih mjeru. I to je visoka cijena koju plaćamo, a ne može se izmjeriti niti u HRD-ima niti u markama, u ovoj situaciji.

Posebne mјere za županije zahvaćene ratom

● Vrijeme petoljetki je prošlo. Mislim na one kratkoročne i dugoročne planove razvoja tvornice ili mesta. Ipak, moram pitati što je to, s današnjeg stajališta gledanja Brodsko-posavska županija sutra? U oslobođenoj Hrvatskoj, dakako?

— Da, ti planovi su bili socijalističke gluposti. I obično bi ostajali samo na papiru. Ako nešto i planiramo, moramo znati odakle ćemo to financirati. Poznato vam je da je državni proračun sada praktički centraliziran. Gradovi i općine dobivaju 25 posto od poreza koji je nama glavni izvor prihoda, a Županija samo 5 posto. S tim se ljeppo možemo slijediti! I ne možemo ništa razvijati. Ni HKBO, koji se puni u državnog proračuna, nema novca. Kazao sam, da smo mi doobili papirnato neka sredstva, ali ne i novac. Bilo je i krivih koraka i nepravde prema ovoj Županiji, a vjerojatno i prema još nekim, na račun nekih drugih koji su bili bliži, pa možda i agresivniji i znali su načine kako doći do novca. Ima i toga, a to se u pravnoj državi ne smije dogadati. Ako nekada s nekim i nisam bio dovoljno »diplomata« ili mu neke stvari kazao otvore-

no umjesto u rukavicama, to ne smije imati kao posljedicu Županija na čijem sam čelu. Pravda u raspodjeli tih oskudnih sredstava se mora postići. Treba vidjeti ima li u nekoj Županiji programa, a mi smo ih poslali više od 40 u HKBO, a tek smo — rekao sam — nedavno dobili 2,8 milijuna DEM za »Ortolik«, nešto za naš »Vodovod« i Veterinarsku stanicu. Ali, tog novca još nema. Praktički, mi još nismo ništa dobili. Ja zapravo ne želim nikakvu privilegiju za svoju Županiju, već samo pravedan raspored našega siromaštva. Boli nas nepravda i, recimo, ne mogu shvatiti uza sva obećanja i niza sastanka da brodsko županija ne može dobiti 500 tisuća DEM od Hrvatskih cesta, dok se na drugim mjestima investira na milijune maraka. Poštujem red prioriteta, ali to je u krajnjem slučaju trebalo dati i iz nekih političkih razloga. Uostalom, sve je politika. Svaki metar ceste je politika.

● Pomalo ste ljutiti, čini mi se...

— Kako ne, pa onda moji sugrađani znaju kazati kako su drugi »dovukli«, a mi nismo ništa. No, da se vratimo Županiji sutra.

Koliko god danas plaćamo cijenu u ovom ratu ova Županija je ipak na izvanrednom položaju i znat ćemo to, siguran sam, naplatiti u mirnodopskim uvjetima.

dr. Jozo Meter

● Moramo dotaknuti i pitanje demobilizacije. Nalme, susrela sam nekoliko mladića koji su po demobilizaciji gotovo ostali na ulici ...

— Demobilizacija, da. To je isto tako jedna gorka čaša koju mi ovdje u Županiji brodsko-posavskoj još uvijek pijemo. Premda je bila najavljenja, osobno sam kao župan praktički isključen iz svega. Obavijest o demobilizaciji naših vojnika sam dobio, a kasnije i delegaciju vojnika ovdje u kancelariju koji su mi se došli potužiti na taj postupak. Razumijem da država ne može izdržavati sve, ali držim da se išlo dosta ishitreno, generalno, bez razmišljanja o pojedinim područjima kao što je naše i tomu gdje će se ljudi vratiti. Kontaktirao sam i s generalom Bobetkom i drugima. No, osobno držim da za demobilizaciju nije vrijeme. Svedoci smo što se događalo u Goraždu, pa evo sada i gomilanja srpskih snaga oko brčanskog ratišta. Pitanje je kako će to sve skupa završiti. Mislim da je vojsku trebalo ostaviti u uniformama još koji mjesec, ne bi Hrvatska zbog toga propala.

● Na kraju, što biste poručili Šibenčanima? Vi ste nas se sjetili svojim brzojavcima potpore i onda kada nam je bilo najteže.

— Mogu kazati da smo, praktički, u istoj situaciji. Ali, mi ne bismo bili mi kada bismo se tako lako predavali. Dakle, ne dajmo se. Odlučili smo nastaviti živjeti i jedni i drugi, zar ne? Ako ne bude išlo mirnim putem, dignimo se svi na noge, kako naši potomci za 20 ili 30 godina ne bi morali prolaziti isto. Moramo biti svjesni toga da proces stvaranja velike Srbije nije završio niti nakon potpisivanja mogućih definitivnih sporazuma. Taj proces traje 150 godina i sigurno je da će trajati i dalje. Srbiju treba zaustaviti na Dunavu i Drini i to nam svima mora biti jasno.

● Vi ste HDZ-ovac?

— Da bi se tako razmišljalo ne treba biti niti HDZ-ovac, niti HSP-ovac, niti ustaša, niti desnica. Treba samo gledati istini u oči. A ja gledam istini u oči.

● Hvala Vam na razgovoru.

— Bilo mi je dragoo.

Razgovarala: Katarina RUDAN
Snimili: Darko Janković i Dragan Matić, fotoreporter »Posavsko Hrvatske«

KADA ĆEMO AUTOCESTOM?

Želio bih vjerovati i gospodaru Predsjedniku i gospodinu Mudriniću, ali, nažalost, iskustva koja u ove tri godine imamo s pobunjenim Srbinima, ne daju nikakve nade u povoljno rješenje situacije mirnim putom. Ne treba biti nikakav desničar, nikakav ratoborni Hrvat, da bi se ovako razmišljalo. Mislim da nije vrijeme za iluzije, jer poznato nam je što oni pričaju u toj tzv. »krajini«. Dok je Mikelic tamo, Martić, Babić, bojim se da nema mirnog rješenja. Tako je i s otvaranjem dionice autoceste od Slavonskog Broda do Zagreba, kod Okučana. Nedavno smo imali sastanak naših gospodarstvenika i sabornika, ovdje u Brodu. Bilo je i o tom problemu riječi, jer i vi u Šibeniku jako dobro znate što znači biti prometno odsječen. Rečeno mi je tom prilikom da bismo mi

morali predložiti da netko iz naše Županije bude u izravnim razgovorima sa Srbinima, u svezi s puštanjem u promet auto ceste. S obzirom na naša dosadašnja iskustva, kazao sam tom prilikom da ćemo mi »kandidirati« našu 108. brigadu HV. Mislim da vam to dovoljno kazuje što ja osobno mislim o tomu i na koji ćemo način u promet staviti ta 22 kilometra auto-ceste.

Osim toga, držim da je europska i svjetska sramota da taj dio interkontinentalne ceste буде zatvoren tollko dugo, a svjetske sile neće ništa napraviti. Bez obzira na posljedice mislim da ćemo to na koncu morati riješiti vojno, mada bih bio presretran da to ide mirnim načinom i da više niti jedan naš mladić ne izgubi niti nokat s prsta, a kamoli život.

Tu je autocesta, interkontinentalna željezница, veza sjever-jug. Uz jasno, nepričuvani poljoprivredni kraj, te metalo-preradivačku industriju, što je tradicija ovoga kraja, razvijat će se tranzitni turizam i trgovina. Prijе rata, ovuda je znalo proći i po osam milijuna ljudi godišnje. Neka ih se zaustavi pola, potroši pet DEM, to je već dosta za trgovinu, ugostiteljstvo. Prema Brodu će i dalje gravitirati cijela sjeverna Bosna, ukoliko to bude hrvatski kanton, a nadam se da hoće milom ih silom. Siguran sam da će ovo postati jedan grad banjarstva. Mi smo kraj koji prizvodi hranu, ali treba ići i na izgradnju preradivačkih kapaciteta. Umjesto da stoku odvozimo u neke druge krajeve, na prerađuju, to bi se moglo raditi i ovdje.

● Mi ćemo, nadam se, ubrzati turističke sezone. Vi imate hranu ...

— Da, to je svakako jedna od mogućnosti gospodarske surad-

nje. Jadran je veliko tržište, ali znajte da se prije rata na tom području plasiralo više od 70 posto hrane proizvedene u Srbiji! Vidite što su radili! Preradivačku industriju Hrvatske treba što prije usmjeriti na to tržište. Jasno, tu mi vidimo i sebe.

● Dalmatinac, Hercegovac, u Slavoniji. K tomu župan. Vole li vas Slavonci?

— Ovo je vrlo simpatično pitanje, a k tomu intervjuira me Slavonka iz Dalmacije. Mislim da je to sreća za Hrvatsku. Hrvatska je jedna i treba razbiti te lokal-patriotičke osjećaje. Premala je ovo zemlja da bismo jedni prema drugima osjećali antagonizam. To su nam upravo Srbi radili, svadili nas jedne s drugima da bi nama lakše vladali. To više ne smijemo dozvoliti. Za sve sposobne ljude u Hrvatskoj ima mjesta, bez obzira na to iz kojeg nejzinog kraja došli. Bitno je da su nam interesi i ciljevi zajednički.

— Da bi se tako razmišljalo ne treba biti niti HDZ-ovac, niti HSP-ovac, niti ustaša, niti desnica. Treba samo gledati istini u oči.

● Hvala Vam na razgovoru.

— Bilo mi je dragoo.

IZLOŽBE

Faust Vrančić briše granice

U Budimpešti, u »Petofi Irodalmi Muzeumu« još je uvijek u tijeku izložba »Život i djelo Fausta Vrančića« koja je u sklopu manifestacije »Faust Vrančić, naš suvremenik« lani bila predstavljena u većim gradovima Hrvatske — od Zagreba, preko Splita i Dubrovnika do Šibenika. U glavnome gradu Mađarske izložba je otvorena kao dio cijelokupne kulturne manifestacije u povodu 400. obljetnice smrti znamenitog renesansnog pjesnika, humanista Balassi Bálinta, inače Faustova suvremenika i prijatelja. U manifestaciji, koja je otvorena 14. veljače 1994. godine, na Valentino, a koja će potrajati sve do 31. kolovoza ove godine, značajan udio dali su Muzej grada Šibenika i Gradska knjižnica »Juraj Šižgorić«, Šibenik. Valja istaknuti i da je izložba »Život i djelo Fausta Vrančića«, kako su nas obavjestili organizatori manifestacije, djelatnici »Petofi Irodalmi Muzeuma«, vrlo dobro posjećena i da je naišla na pozitivne kritike mađarske kulturne javnosti.

Seša MRŠA

ti. U to se uvjerilo i dvoje djelatnika Kulturno-povijesnoga odjela Muzeja grada Šibenika koji su u travnju boravili u Budimpešti radi povratka portreta Fausta Vrančića na daljnju restauraciju u Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture, Split. Osim toga, djelatnici Muzeja grada Šibenika bio je omogućen rad u Državnoj knjižnici u Budimpešti gdje su prikupili onu građu o životu i djelu Antuna i Fausta Vrančića koju nisu posjedovali u matičnoj kući.

Boravak u svojoj drugoj domovini Faust Vrančić nastaviti će i poslije Budimpešte, jer čitava manifestacija »Faust Vrančić, naš suvremenik« u rujnu gostuje u Veszprému. Naime, ovih je dana iz Budimpešte stigao i brzovoj kojega je šibenskom županu, mr. Pašku Bubalu, uputio ravnatelj »Petofi Irodalmi Muzeuma«, dr. Mihaly Praznovszky, a kojega prenosimo u cijelosti.

Seša MRŠA

ŽUPANIJA ŠIBENSKA
mr. PAŠKO BUBALO
59000 ŠIBENIK

Budimpešta, 12. travnja 1994.

Štovan gospodine Bubalo!

S radošću Vam dajem na znanje da izložba Fausta Vrančića i nadalje ima velik publicitet i uspjeh. Na tisuće posjetitelja se upoznaje s njegovom ličnošću i preko njega s hrvatskom književnošću i poviješću.

Osobno smatram veoma važnim da se već postopeča suradnja s gradom Šibenikom, Gradskim muzejem i Gradskom knjižnicom, odnosno s budimpeštanskim Književnim muzejem »Petofi Sandor« i dalje održi i obogaćuje. Da bismo se dogovorili o detaljima vezanim za suradnju, željeli bismo s kolegama doputovati koncem svibnja (1,2,3. lipnja) u Šibenik.

Stoga Vas umoljavam, da mi omogućite da se na kratko vrijeme susremem s Vama, odnosno da u spomenutim institucijama porazgovaramo o budućnosti naše suradnje.

Zelim Vam nadalje puno uspjeha u radu, nadajući se da ćete sada već zbilja imati mirniju svakodnevnicu.

Sa štovanjem Vas pozdravljam

Praznovszky Mihaly
glavni direktor

INICIATIVE

Akcija za Vukovar

Potpredsjednik Vlade Hrvatske prof. Ivica Kostović, primio je u petak, 29. travnja, izaslanstvo Kluba Vukovaraca i prijatelja Vukovara. U izaslanstvu su bile i dvije naše sugrađanke (gospode Ankica Vidović i Gordana Ležaja).

Bila je to prigoda upoznati potpredsjednika Vlade (kompletna Vlada na čelu s predsjednikom Tuđmanom učlanjena je u Klub) o širenju akcije izvan okvira splitsko-trogirske i šibenske županije.

Potpredsjednik prof. Kostović bio je vidljivo uzbuden i oduševljen onim što je do sada učinjeno ističući da mu je posebno draga što akcija dolazi od samih Vukovaraca, a za nju se bore ne samo oni nego i cijela Hrvatska. To je jamstvo više kako će dan povratka sigurno doći. Obećao je svesrdnu podršku Vlade i pozvao predstavnike Kluba da mu se pridruže u skorašnjem posjetu Istri gdje je smješten veliki broj Vukovaraca. Tako bi se akcija mogla i ovdje promovirati i zainteresirati gradane Istre.

Predstavnice Šibenika iskoristile su ovaj skup i upoznale nazočne kako je akcija krenula u našem gradu i kako je brojka učlanjenih za samo mjesec dana prešla pet stotina. Najmladi član Kluba ima četiri, a najstariji osamdeset jednu godinu. Napad na Vukovar krenuo je jednako kao i na Šibenik. Ova dva grada sudbonosno

su povezana, pa nije čudo što ljudi vrlo emotivno reagiraju i bez puno premišljanja učlanjuju se u Klub. Gospodin Šulentić posebno je apostrofirao Šibenik rekavši kako se nismo oporavili od granata, a već smo se zdušno prihvatali ove plemenite akcije. Ne treba isticati koliko je to bilo lijepo čuti i spoznati kako naš grad i njegovi žitelji zauzimaju visoko mjesto kad je u pitanju humanost, a nadasve štovanje spram hrabrosti koja je iskazana u trenućima biti ili ne biti za Hrvatsku. Šibenik je istaknut i u emisiji za prognanike na prvom programu Hrvatskog radia koju uredjuje novinarka Jadranka Kosor.

Na kraju, za dušu svih naših sugrađana, a posebno onih koji se »ljute« na Zagreb i stvaraju nepotrebni animozitet, ispričat će dogadjaj koji se zbio u jednoj likovnoj galeriji kad je vlasnik prigodom kupovine, čuvši odakle smo, pružio ruku i rekao: Je-su li pala oba? — Je, pala su obadv, odgovorila sam. — E, onda sve za Šibenik i njegove gradane. Budite pozdravljeni i blagoslovjeni! Kupljena slika bila je jefinija upola manje od stvarne vrijednosti.

Gordana LEŽAJA
S. Radića 40, Šibenik

Gordana Ležaj

DRUGA NEDJELJA U SVIBNJU

MAJČIN DAN

...I ja sam tebi dao nešto, mama: smisao postojanja!

U katoličkoj tradiciji druga nedjelja u mjesecu svibnju slavi se kao Majčin dan. U pučkoj pobožnosti svibanj je obilježen štovanjem Bogomajke. Misao na nju pomaže nam da bolje uočimo vrijednosti majčinstva. Proslava Majčina dana u vremenu kad je posebno naglašeno štovanje Kristove majke odraz je »pučke teologije« koja kroz slavlja ističe misao da je ona najbolji i nedostizni uzor sviju majki. Ne postoji zid koji bi razdvajao Kristovu od naših majki. Naprotiv! Veza ljubavi postaje prepoznatljiva u mjeri u kojoj pojedina majka odgovori svom pozivu i poslani.

U majčinstvu žena doživjava vrhunsko osmišljenje svoga bića. Sam Krist radanje naziva časom žene, što u biblijskom načinu govora znači da se žena upravo time najviše ostvaruje.

Biblijsku poruku naš jedan pjesnik izradio je u stihovima. Nakon što je pokušao nabrojiti što je njemu učinila majka zaključuje:

...I ja sam tebi dao nešto, mama: smisao postojanja!

U tom nadahnutcu i ove godine vjerničke zajednice širom svijeta slavit će Majčin dan. Negdje će se održati same mise i molitve da majke ostanu vjerne svom poslanju. Gdje bude moguće od-

I mal cvjet je znak zahvalnosti i ljubavi. Nažalost, neki se toga sjeti tek — na sprovodu ljubavi samoga Boga. Nije bez razloga što je kršćanska starina poznavala izraz Bog-majka.

Radost, pjesma, cvjeće, osjećaj zahvalnosti i priznanja što će ga u ovakvim slavljinama primiti mladim majkama može postati prilika da razmisle mogu li još jednom prihvati radost i odgovornost majčinstva. Takvo razmišljanje može ih uvjeriti da se kao osobe više ostvaruju radajući, nego radeći na tekućoj vrpci.

U vjerničkom razmišljanju sjeti ćemo se i težine ovoga časa. Iskreno ćemo moliti za sve koje vrše majčinsko poslanje u Crkvi da ostanu vjerne svom pozivu.

Suvremeni mentalitet sklon je shvaćanju da se sve može naručiti i kupiti. Proslava Majčina dana treba svima otvoriti oči da je majčinstvo dar, ali i poziv da ga se odgovorno i velikodušno prihvati. Ako bi proslava Majčina dana tome pridonijela, tada bi to značilo »blagoslov kamenom-temeljca nove Hrvatske«. Dok postoji strah od rada, ne može se govoriti ni o kakvoj duhovnoj obnovi hrvatskog naroda. Upravo zato svi ćemo usrdno moliti: »Ti nam drage majke, Bože, blagoslov!«

don Ante SKRAĆIC

SKRADINJANI POSJETILI OTOK KAMENA I KOZA

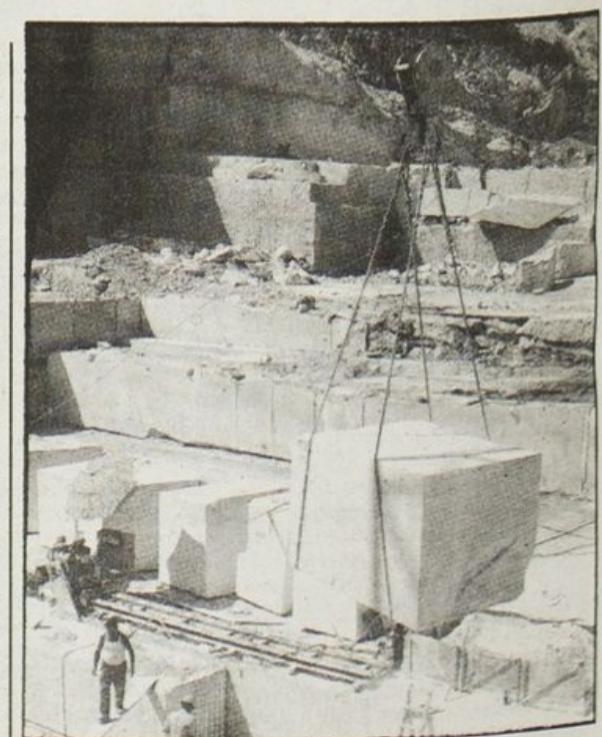
Sveti Jere povezao Skradin i Pučišća

U sklopu obilježavanja ZRINJ — DANA i sjećanja na sve hrvatske mučenike skradinska je škola (koja djeluje u progonstvu, a prvi put u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj) organizirano gostovala na otoku Braču i posjetila Bol i mjesto Pučišće, kojem je kao I Skradinu zaštitnik sv. Jeronim.

Tri autobusa bijahu svugde na Braču srdačno dočekana. Posebnu pažnju iskazali su im učenici i djelatnici klesarske škole i župnih iz Pučišća don Tonči Kusanić, koji je gostima prediočio original »POVALJSKE LISTINE« iz 1184. godine (dokument neprocjenjivo značajan za hrv. jezik i povijest). Poslije obilaska crkvice Majke Božje, koju je još davne 1482. g. posvetio šibenski biskup Ivan Lučius, djelatnici škole i skradinska mladež razgledali su kamenolom iz čijeg je kamena osim »Bijele kuće« u New Yorku, budimpeštanskog parlamenta i sl. Izgrađena i šibenska katedrala, a zakupio ga i znameniti Andrija Aleši.

Poslije obilaska turističkih znamenitosti prekrasnog Bola, Skradinjani su ugostili studenti i profesori Vrhbosanske nadbiskupske bogoslovije, koji su iz Bosne prigodni na Bol. Prefekt bogoslov Jure Bablčić i prof. Božo Odobašić pričali su gostima o svom životu i radu, pozivajući da se svi uskoro vrate, oni u Bosnu a mi u Skradin, i da uskoro zavzme zvona zatvorene skradinske škole. Susret Bračana i Skradinjana završio je s dovidenja na Slapovima Krke ili ponovno na otoku, na kojem se i od kamenom može odlično živjeti, gdje ima više ovaca (20.000) nego ljudi (12.000), otoku u čijem su donjem dijelu staromorski spomenici a gornjem starokršćanske crkvice.

Skradin i najveći dalmatinski otok, koji je napućen još u kamenom dobu, a kojeg su Hrvati naselili već u 7. stoljeću, zaciјelo su živi muzeji, svjedočanstva neprekinute materijalne i duhovne kulture od antike do danas. Skradin i Brač stožeri nepokorenog hrvatskog i raskošne tradicije

imaju i zajedničku blistavu budućnost temeljenu na razvoju poljoprivrede, ribarstva, nautike i turizma, stoga su ovakva prožimanja i susreti kulturna i domoljubna nužnost.

J. SUMIĆ

UZ NOVI ZAKON O ZAŠTITI PRIRODE

DJELOTVORNIJA ZAŠTITA PRIRODE

U nizu temeljnih zakona koji reguliraju ustrojstvo države i njene funkcije Sabor Republike Hrvatske donio je 30. travnja 1994. god. Zakon o zaštiti prirode. Zakon je objavljen u Narodnim novinama broj 30/94., a primjenjuje se od 23. travnja iste godine. Prethodni Zakon o zaštiti prirode bio je za našu pravnu praksu dugovječan jer je važio čak od 1976. do danas. Tim se Zakonom kao i do sada utvrđuje zaštita prirode u cijelosti i na cijelokupnom području Republike Hrvatske, a ne samo pojedini dijelovi zaštićene prirode.

grđivanja njenih dijelova, sprečavanjem štetnih zahvata ljudi i poremećaja u prirodi kao posljedicom tehnološkog razvoja i osiguranjem što povoljnijih uvjeta održavanja i slobodnog razvoja prirode. Sama zaštita provodi se dugoročnim i kratkoročnim planovima, provedbenim prostornim planovima i mjerama zaštite.

Nešto je izmijenjena nomenklatura zaštićenih dijelova prirode od interesa za Republiku Hrvatsku pa imamo: nacionalni park, park prirode, strogi rezervat, posebni rezervat,

znatno izmijenjenih eko-sistema. Nacionalni park ima znanstvenu, kulturnu, odgojno-obrazovnu i rekreativnu namjenu, a u njemu su dopuštene djelatnosti kojima se ne ugrožava izvornost prirode. Suglasno tomu u nacionalnom parku zabranjena je gospodarska upotreba prirodnih dobara. Turističko-rekreativna djelatnost mora biti u funkciji posjećivanja i razgledavanja koje je dozvoljeno svima pod jednakim uvjetima.

Neposrednu zaštitu prirode provode nadzornici

Nacionalni park i park prirode proglašava Sabor Republike Hrvatske, strogi rezervat, posebni rezervat, park šume, zaštićeni krajolik, spomenik prirode i spomenik parkovne arhitekture proglašava županijsku skupština, a pojedinim biljnu i životinjsku vrstu proglašava zaštićenom ministarstvu graditeljstva i zaštite okoliša. Tako zaštićeni dijelovi prirode upisuju se u Upisnik zaštićenih dijelova prirode koji vodi Ministarstvo.

Ovim Zakonom utvrđeno je da zaštićenim dijelom prirode upravljaju javne ustanove. Do sada su to bila javna poduzeća, a u ranijem sistemu društvena poduzeća. Javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode osniva Vlada Republike Hrvatske. Zadatak je javne ustanove da obavlja djelatnost zaštite, održavanja i promicanja zaštićenog dijela prirode te i druge djelatnosti utvrđene aktom o osnivanju ili statutom ustanove, koje služe obavljanju osnovne djelatnosti, a ne radi stjecanja dobiti.

Javne ustanove financiraju se iz prihoda od korištenja zaštićenog dijela prirode, iz državnog ili županijskog proračuna i drugih izvora. Javnom ustanovom upravlja upravno vijeće. U sastav upravnog vijeća nacionalnog parka ulazi i predstavnik županije. Javnom ustanovom rukovodi ravnatelj kojega imenuje i razriješava Vlada (nacionalni park i park prirode), a u ostalim slučajevima ravnatelj imenuje poglavarstvo županije. U vodenju stručnih poslova ravnatelju pomaže stručni voditelj.

Ovim Zakonom nanovo je osnovan Savjet za zaštitu prirode Republike Hrvatske, kao savjetodavno tijelo.

Kao što je kazano zaštita, uređenje, unapređenje i korištenje nacionalnog parka i parka prirode uredjuje se prostornim planom kojega donosi Sabor. Svi sedam hrvatskih nacionalnih parkova imaju donijete prostorne planove. Veoma je važan dokument pravilnik o unutrašnjem redu što ga donosi ministar. Pravilnikom se potanko utvrđuju pitanja zaštite, unapređenje i korištenja nacionalnog parka i parka prirode te propisuju prekršaji i određuju upravne mјere za nepoštovanje odredbi toga pravilnika. Ovim Zakonom konačno se sankcionira pozitivno iskustvo koje je dokazano u Nacionalnom parku "Krka". Naime, određuje se da ne posrednu zaštitu u nacionalnom parku i parku prirode obavljaju nadzornici. Vrlo je bitno što nadzornik ako u nacionalnom parku zatekne osobu koja vrši radnje protivnike Zakonu ili pravilniku, ima pravo od nje zatražiti osobnu iskaznicu, pregledati prtljagu i prevozno sredstvo, privremeno oduzeti protupravno prisvojen dio živog i neživog svijeta te na mjestu naplatiti kaznu u slučaju određenom tim pravilnikom.

Zemljište u nacionalnim parkovima — u vlasništvu države

Kao što je naglašeno, u nacionalnom parku i parku prirode nisu dopuštene radnje koje mogu prouzročiti promjene i oštećenja na zaštićenom dijelu prirode. Dopuštene su one radnje i djelatnosti koje ga ne oštećuju i ne mijenjaju svojstva zbog kojih je proglašen zaštićenom. Za ove radnje i djelatnosti potrebno je ishoditi lokacijsku dozvolu od Ministarstva, a na temelju nje građevinsku dozvolu.

Branje zaštićenih biljaka i njihovih dijelova, te rastjerivanje, hvatanje, držanje, ubijanje i prepariranje zaštite.

čenih životinja dopušteno je samo za znanstvenoistraživačke svrhe, uz prethodno pribavljenje dopuštenje Ministarstva. Zaštićene biljke i životinje ne mogu se uvoziti i izvoziti. Jednako tako zabranjeno je unošenje (introdukcija) novih biljnih i životinjskih vrsta te ponovno unošenje (reintrodukcija) nestalih biljnih i životinjskih vrsta u prirodu na cijelom području Republike Hrvatske.

Zakon rješava osnovna imovinsko-pravna pitanja. Tako na primjer, ako je korištenje ili iskoristavanje zaštićenog dijela prirode na određeni način ili u određene svrhe ograničeno ili zabranjeno, vlasnik ima pravo na naknadu za ograničenja kojima je podvrgnut. Iznos mora biti razmjeran umanjenom prihodu, a naknada se isplaćuje na teret državnog proračuna.

Novost je da se zemljište unutar granica nacionalnog parka, na kojem pravo korištenja i raspolažanja imaju društvene pravne osobe, prenosi u vlasništvo države, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. To će javnim upravama omogućiti efikasniju zaštitu i racionalnije gospodarenje prostorom. Zakon također omogućuje izvlaštenje (eksproprijaciju) nekretnina unutar granica nacionalnog parka ako je to u interesu što djelotvorne zaštite.

Vlasnik nekretnina unutar nacionalnog parka koji namjerava tu nekretninu prodati, dužan je najprije ponuditi na prodaju državi. Pravo prvočinka upisuje se u zemljišne knjige nadležnog suda.

Ako fizička i pravna osoba učini štetu povredom Zakona istu su dužne nadoknaditi prema odštetnom cjeniku što ga donosi ministar. S druge strane, štetu koju nanese zaštićena životinja dužna je nadoknaditi država iz proračuna.

Nadzor nad provođenjem Zakona, uz nadzornike, obavljaju i posebni inspektori zaštite prirode te drugi inspektori, svaki u okviru svoje nadležnosti. Novčane kazne za prekršaj za pravne osobe kreću se od 650 do 50.000 DEM, a za fizičke osobe od 250 do 50.000 DEM, protuvrijednost u HRD.

Dipl. ek. Vinko MATOŠIN

Ima li nade za opstanak mekouste?

Zakon o zaštiti prirode regulira osnovna načela zaštite prirode u Republici Hrvatskoj, daje definiciju i vrste zaštićenih dijelova prirode, način njihova proglašavanja i upravljanja te način zaštite, nadzora i kaznene odredbe.

Prema zakonu priroda je dio okoliša kojem Republika Hrvatska osigura osobitu zaštitu određivanjem dijelova žive i nežive prirode koji imaju posebnu zaštitu, osiguravanjem racionalnog korištenja prirode i njenih dobara bez bitnog oštećivanja i na-

park šuma, zaštićeni krajolik, spomenik prirode, spomenik parkovne arhitekture te pojedine biljne i životinjske vrste. Zaštićeni dio prirode (raniji naziv: posebno zaštićeni objekt prirode) može biti od međunarodnog, državnog ili lokalnog značaja što utvrđuje Ministarstvo graditeljstva i zaštite okoliša.

Nacionalni park kao i do sada definira se kao prostrano, pretežno neizmjenjeno područje iznimnih i višestrukih prirodnih vrijednosti, a obuhvaća jedan ili više sačuvanih ili ne-

ŽUPANIJSKI VREMEPOV: SVIBANJ 1964. GODINE

MILJENKO SMOJE MEĐU ŠIBENČANIMA

Lilić, Noema Žuvela, Merica Žanetić, Damir Ledenko i Risto Mrđen. Tu je i izvještaj sa sjednice Općinske skupštine u Drnišu. Čitamo: »Donesena je odluka o naplaćivanju naknade za privredni ribolov u rasponu od 10 do 15 hiljada i pristojbe u visini od 3000 dinara za sportski ribolov na rijeci Krki i Čikoli. Odlukom o uvođenju mjesnog samodoprinosu u selima Oklaj, Puljana i Čitluk svako domaćinstvo je dužno da na trasi promininskog vodovoda iskopa kanal dužine 32 metra, dubine 1,20 i širine 0,70 metara ili da po svakom, dužinskom metru uplati iznos od 1000 dinara«. Odbornici su Jovanu Šain izabrali za pomoćnika upravitelja Doma zdravlja u Drnišu. Vanjski suradnik šibenskog glasila Miljko Kurić u članku pod naslovom »Vojnik — društveni radnik— veoma pozitivno piše o Josipu Ramešiću koji je služeći vojni rok u Benkovcu tamo osnovao podružnicu Saveza izviđača Hrvatske. O prvojajskoj proslavi u Kninu opširno je izvjestio Andrija Matković.

Privredna rubrika »Šibenskog lista« objelodanjuje članak Iva Ramiljeke pod naslovom »Napor u urodili plodom«. Radi se, zapravo, o izvještaju sa skupštine Komunalne zajednice socijalnog osiguranja Šibenik. Čitamo: »Na skupštini Zajednice ponovo su dominirala bolovanja. Rezultati su vrlo povoljni.

Naime, manje je izgubljeno dana bolovanja za 47.691 ili za 12 posto u odnosu na 1962. godinu. Na području Šibenske manje je 32.010 (10 posto), a na području Drniša za 15.600 ili 17 posto. Prema broju uposlenih radnika izostanka je bilo 4,97 posto, dok je 1962. godine bilo 5,92 posto. Mnogo se raspravljalo o tome da se bolovanje još može smanjiti. Svi su se složili da sašmi osiguranici trebaju neposredno osjetiti povećanje ili smanjenje broja radnika na bolovanju, pa će se manje dogadati da oni neopravdano traže bolovanje.« U raspravi je svojim korisnim prijedlozima sudjelovao Mladen Radlić. O aktualnim pitanjima privrednog sistema piše M. Mihaljević i konstata: »Povećanje kupovne moći i veća potrošnja namijenjena standardu uticat će blagovorno na privredu. To će tražiti od nje sve bolji kvalitet i raznovrsnost proizvoda, otvoriti će joj mogućnosti za proizvodnju u velikim serijama, čime se stvaraju uslovi i za niže, popularnije cijene, tako da se krug međusobnog uticaja tako zatvara. Zbog svega toga neće se pogrešiti ako se kaže da u stvari ulazimo u značajnu i prelomnu etapu našeg razvoja, u kojoj se očekuje dalje proširenje samoupravnosti na načelima našeg Ustava, praćeno sve boljim uslovima života i rada naših radnih ljudi.« Jo-

šip Zagorac bilježi da je u Drnišu organiziran tečaj za vozače, »za tečaj vlada velik interes i broj 32 polaznika« — obuku drž. inž. Milivoj Tatomić, Dražan Lapčić i Miše Samardžić. Kad smo već pri radničkoj klasi spomenimo da je Josko Čelar objelodanio foto-reportazu o »našim ljudima na odmoru«.

Gradska rubrika »Šibenskog lista« donosi članak »Internat za majke dojlike« u kojem Josip Jakovljević u razgovoru s dr. Nikom Simovićem piše o »radnju« još jedne zdravstvene institucije. Čitamo jedan odgovor dr. Nikole Simovića: »Na teritoriju na kojem će djelovati ova institucija živi oko 130 tisuća stanovnika. Internat posjeđuje 15 kreveta i moderni sanitarni ćvor. To je prvi internat takve vrste u SR Hrvatskoj, a nisam sasvim siguran da li ima još koji s istom funkcijom u zemlji. Možda je prvenac.« O zborovanju šibenskih izviđača izvještava Josip Ramešić, tu je vijest da će »pedeset francuskih srednjoškolaraca boraviti ovog ljeta u našem gradu«, te notica da je na Javnoj tribini Radničkog sveučilišta gostovan »popularni splitski humorista Miljenko Smoje«, a neke njegove radove čitao je član šibenskog Narodnog kazališta Ante Bašić.

»Organizirati pokretne biblioteke za radne kolektive« — to je naslov udatog članka u kulturnoj rubrici »Šibenskog lista«. Branko Belamarčić piše o repertoaru šibenskih kinematografa (igrali su filmovi »Vrijeme bez milosti«, »Opsada Sirakuse« i »Osvojač Maracalba«), a Vitomir Gradiška nastavlja objelodanjući svoju kroniku »NOB 1944.« U tom radu čitamo: »U toku mjeseca travnja broj organiziranih komunista u šibenskom okrugu povećao se za 10 novih članova, pa je 30. travnja organizaciona šema partijske organizacije bila: 44 osnovne organizacije sa 250 članova, od toga muških 165, ženskih 85, radnika 59, seljaka 150, intelektualaca 31, obrtnika 3, ostalih 7 — Hrvata 215, Srba 32, Slovenaca 3 — kandidata 96, simpatizera 1600, skojevaca 762.«

NK »Šibenik« je pred 1500 gledalača igrao na Šibljevcu protiv momčadi »Borova« i izgubio jedan bod. Utakmica je okončana rezultatom 2:2 (strijelci za domaće bili su Marinčić i Orošnjak, koji je, zapravo, golom golom tri minute prije kraja utakmice spasio bod). Dragan Korda izvještava da je na kuglačkom turniru u okviru Radničkih sportskih igara prvo mjesto pripalo sastavu »Šipada«, u okviru Dalmatinske nogometne zone drniški DOŠK na svom je terenu igrao 1:1 sa »Zmajem« iz Makarske, dok je zadarski »Metalac« pobijedio »Dinaru« u Kninu sa 2:0. Na prvojajskoj regati na Bledu sudjelovali su veslači šibenske »Krke«, ali su postigli slab plasman — skifist Damir Trlja nije stigao na cilj.

(Nastavlja se)
J. VESELIĆ

KOŠARKA

JUNIORI OSIGURALI FINAL-FOUR

Juniori Šibenik-ZM-a u odlučujućem meču polufinalnog turnira u Zadru sviđali split-skog Dalvina 86:77 i plasirali se u final-four ovogodišnjeg juniorskog košarkaškog prvenstva Hrvatske

Juniori ŠIBENIK-ZM-a igrat će se od 13 do 15. svibnja u FINAL-FOURU, ovogodišnjeg košarkaškog prvenstva Hrvatske. Čak četiri hrvatska grada: Zagreb, Karlovac, Zadar i Šibenik podnijeli su kandidaturu za finalni turnir. Šibenčani su pravo sudjelovanja u završnici državnog prvenstva izborili na polufinalnom turniru, održanom u Zadru proteklog vikenda. Oni su u kvalifikacijskom ciklusu u skupini B, odigrali tri utakmice. Rezultati: 1. kolo ŠIBENIK-ZM — CRIKVENICA 77:62; 2. kolo: ŠIBENIK-ZM — CROATIA OSIGURANJE 76:93; 3. kolo: ŠIBENIK-ZM — GRADINE 84:59. S dvije pobjede i porazom mladi Šibenčani osvojili su 2. mjesto u skupini B. U nedjelju 30 travnja sudarili su se s prvakom skupine A, splitskim «Dalvnom». U toj odlučujućoj utakmici, Šibenčke košarkaške nadne nadmašile su sebe i svilade Splićane rezultatom 86:77. Bio je to sjan trijumf koji je snažno odjeknuo u Hrvatskoj. Osim Šibenčana u finalu će igrati mladi košarkaši Zadra iz južne skupine, dok su finalisti skupine sjevera: Cibona i Karlovac. Na stup Šibenčkih košarkaša na polufinalnom turniru u Zadru te izgleda u FINAL-FOURU, šef omladinskog pogona ŠIBENIK-ZM Andelko Matov ovako je ocijenio.

— Plasman u kvartet najboljih juniorskih momčadi za nas je ogroman uspjeh. S obzirom na uvjete u protekle tri ratne godine, mislim da je uspjeh i sama činjenica što smo

B. ČUBRIĆ

NOGOMET

ŠIBENČANI DOBILI »BATINE« U STOBREČU!

Iako su brojni napis u novinama proteklog tjedna upozoravali kako 7 kola prije kraja prvenstva Prve HNL, cijelom natjecanju prijeti virus neregularnosti i raznorazne namjestajke, kao npr. Šibenčani će kupiti utakmicu u Stobreču, Rijeka će pustiti Pazinku, to se nije dogodilo. Osim što nisu bili miljenici sreće, Šibenčani su izvukli i teške nogometne »batine« na terenu. Dakle sumnji nema — liga je regularna

Dalmatinski derbi u Stobreču još jednom je potvrdio sve prevrtljive čudi nogometu. Šibenčani su bila superiornija momčad, a bodovi su pripal domaćinu. Potvrđila se nogometna maksima: bolje se zamjeriti ženi nego lopti, žene ipak oprštaju, lopta to rijetko čini ...

U prevelikoj želji za pobjom, Šibenčani su sagorjeli. Zapravo bolje je reći, nisu bili miljenici sreće. Šibenik je sustavno pleo paukovu mrežu, poglavito u 2. poluvremenu kad je poput »parnov valjka«, čeličnim zagrijajem, stiskao domaćina u njegovom šesnaestercu, no lopta nikako nije mogla pronaći put do začarane mreže izvrsnog vrata domaćih Sandra Tomicića. Slučajno ili namjerno (i za čiji račun) »Primorac« je igrao oštro, grubo, gotovo u ragbi stilu. Rezultat: četvorica igrača »Šibenika« (Harmat, Baturina, Muriqi i Bulat) dobili su nogometne »batine« koje će zasigurno dugo pamtit. Baturina i Harmat još su na poštedi, ne treniraju, no Matković vjeruje kako će do nedjeljne utakmice na Šubićevcu protiv Zadra,

B. Č.

GRACIAS, SENNA

Postolje Velikih, rezervirano za sudionike »oktanskog cirkusa« je, nažalost, s onu stranu i dosegli su ga rijetki.

Sudbina je tako htjela. Pozvala je k sebi, na Planetarnu Magistralu Velikih još jednog iz »Formule 1«. Najbržeg. Otišao je Ayrton Senna da Silva.

»Poezija vožnje na kiši«, »Riskantni bljeskovi agresije« ... ili ... Ne! Ništa od pisanja koljune sjećanja. Neka pišači stroj moje stare »Olimpije« danas ostane u »leru«.

Možda je tako najbolje, jer brazilskog Rein men asa ne treba opakavati. Treba ga slijediti i nadmašiti ako je to uopće više moguće. Zato, jednostavno ...

... Gracias, Senna!

Ž.H.

REKLI SU...

I. MATKOVIĆ:

SVE JE U NAŠIM RUKAMA

Ivica Metković, trener Šibenčana, bio je zastrašujuće raspaljen nakon utakmice s »Primorcem« u Stobreču. Gruba igra domaćih izbacila ga je potpuno iz takta.

— Jedna agresivna igra »Primorca« sasjekla je moje igrače. Pa neka to i nama bude pouka kako trebamo ići snažno i agresivno. Igrači »Primorca« puno su provocirali, stajali ispred lopte, odugovlačili, ležali na terenu. Imali su igru bez igre, nisu uopće htjeli da se nadmeću s nama. Sudac Matković morao je Butiglieriju pokazati crveni karton, nakon što je sršuo Vuković u potpuno otvorenoj gol šansi.

ŠL: Svaki poraz ima dobre i loše strane. Iako su igrači deprimirani vremenom nema, moraju se brzo vratiti u psihološku ravnotežu?

— Mi moramo zadržati hladnjakravnost. Ovo je za nas teška situacija u psihološkom smislu. Sustio se krug utakmica i bodova. No prave borbe tek nam predstoje protiv izvrsnih suparnika za opstanak: Dubrovnik i Pazinke i tu ikksa ne smije biti. Kada čovjek sve skupa pogleda, stvarno ti dode poludjeti. »Primorac« nam je iz jedne šanse dao gol. Mi nismo uspjeli iskoristiti 4-5 zrelih prilika. No rekao sam igračima. Sreća nas neće napustiti! Ovo se ne može dva puta ni po »Bogu« ni po lošoj sreći ponoviti. Mi ćemo, budite uvereni, ostati u ligi, sve je u našim rukama. Moramo se vratiti u onaj naš poznati ritam, kao protiv Inkera, Segeste i Varteka. To je pravi »Šibenik«.

Ovog smotrenka odlučniji i žešći nego ikada. Stobreč se neće ponoviti. Tamo gdje treba, Šibenik će dobiti. Pobjedujemo Zadra i idemo po bod u Dubrovnik — zaključio je Matković.

PORAZ »SLOBODNE PLOVIDBE«

U odigranom trećem kolu južne skupine Prve hrvatske bočarske lige, bočari »Slobodne plovidbe« na bočalištu Varoša u Splitu poraženi su od ZAP-a rezultatom 12:6. Susret je protekao u dominaciji domaće trojke i izvanredno igri Aničića koji je u obje discipline pobjedio svoje protivnike, a kod gostiju ponovno najbolji igrač bio je Slavko Peraić, a istakao se i Jere Miliša. Posjece ovog kola »Slobodna plovidba« nalazi se na pretposljednjem mjestu sa 22 boda koliko ima osmoplasirani »Orkan«. U vodstvu se nalazi Metković sa 37, »Hotel Makarska« i splitsko »Gradjenje« sa 32, »Cavtat« i »Nada« sa 30. U sljedećem kolu »Slobodna plovidba« sastaje se s »Hotelima Makarska«. Susret se igra 7. svibnja s početkom u 15,00 sati.

ŠIBENIK-ZM U FINALU

Na održanom polufinalnom turniru prvenstva Hrvatske u košarci za juniorе, mladi košarkaši Šibenik-ZM-a plasirali su se u finale zajedno s košarkašima Zadra. Šibenčani su u prednatjecanju pobijedili Crikvenicu 77:62, pulsku »Gradinu« 84:59, dok su poraženi od »Croatie osiguranja« 93:76. U suretu za plasman pobijedili su splitsko »Dalmacijavino« rezultatom 86:77, te se tako plasirali u finalni turnir prvenstva Hrvatske u košarci za juniorе koje će se od 13. do 15. svibnja održati u Zadru, Šibeniku ili Zagrebu. Boje omladina Šibenik-ZM-a branit će igrači: Željak, Labor, Cvitan, Slavica, Grbić, Grušić, Berić, Baranović, Brdar, Jabuka, Bakmaz i Vulinović.

VISOKA POBJEDA KONTRA

U prvenstvu Policijske uprave Šibenik postignuti su očekivani rezultati. »Kontra« je postigla visoku pobjedu (8:0) u susretu s »Postajom prometne policije«, »Kriminalistička policija«, sa 2:0 bila je bolja od »Vatrogasaca« zahvaljujući strijelcu Kostaniću, dok su ostala dva susreta završena podjelom bodova bez pobjednika. »Druga policijska postaja« — »Jastrebovi« završena je 1:1, a sa 2:2 završen je susret između »Pomorske postaje« i »Okružnog zatvora«. Svi susreti odigrani su na igralištu vojarne Ante Jurić u Šibeniku.

KADETSKO PRVENSTVO

Odbojkaši »Šibenika« sudjelovali su na kadetskom prvenstvu Dalmacije u odbocu, koje će se od 7. do 8. svibnja održati u Zadru. Osim Šibenčana na prvenstvu će sudjelovati kadeti splitskog »Marjana«, kaštelanske »Mladosti« i bibinjskog »Gorana«. Odbojkaši »Šibenika« pokušat će sačuvati prošlogodišnji uspjeh kada su osvojili prvo mjesto u Dalmaciji, a na prvenstvu Hrvatske u Varaždinu osvojili drugu poziciju pošto su u finalu izgubili od zagrebačke »Mladosti«.

BRODARICA U VODSTVU

U nastavku prvenstva Regionalne bočarske lige Šibenik-Zadar-Pag postignuti su očekivani rezultati. Zadarška »Brodarica« postigla je visoku pobjedu u susretu sa novljiliom, biogradskom »Ilirijom« 14:2 i preuzeala vodstvo na prvenstvenoj tablici. U dva derbijia »Bili Brig« bio je bolji od »Vira«, a u Šibeniku »Mladost« je pobijedila novljiliu u ligi »Sv. Mihovila« rezultatom 10:6. Bočari Zadar pobijedili su Vodice, dok je »Solaris« bio slobodan. Poslije trećeg kola u vodstvu se nalazi Brodarica 28, Bili Brig 26, Solaris 20, Vir 19, Zadar 18, Sv. Mihovil i Vodice po 16, Mladost 13 i Ilirija 5 bodova. U sljedećem kolu se sastaju Solaris — Zadar, Brodarica — Bili Brig, Vodice — Mladost, Sv. Mihovil — Ilirija i Vir slobodan. Svi susreti igraju se u nedjelju, 8. svibnja sa početkom u 9.00 sati.

POBJEDA U SPLITU

U 3. kolu prvenstva Druge bočarske lige srednje Dalmacije, bočari Pričmoštena pobijedili su u Splitu »Brodospolit« i tom pobjedom preuzeeli vodstvo na prvenstvenoj tablici. U ostalim susretima »Poštar« je pobijedio Naklige, Zlatni otok bio je bolji od »Elektrodalmacije« 14:4. »Nesklad« je 10:8 pobjedio splitsko »Zdravstvo«. Poslije trećeg kola u vodstvu se nalaze Pričmošteni sa 38 bodova.

ŠIBENIK Pobjednik KUPA

Nogometni prvoligaš Šibenika pobijedili su trećeligaša, drničkog DOŠ-a u finalu nogometnog kupa na području Nogometnog saveza rezultatom 4:0 (1:0). Ovom pobjedom Šibenik se plasirao u završnicu kupa na području Dalmacije.

Rade TRAVICA

porez plaćamo državi koju volimo

MINISTARSTVO FINANCIJA

MALI OGLASI

Tel. 35-600

PRODAJE se nova kaljeva peč mje-
ra 4-2-4. Javiti se na telefon 37-154.
(292)

PRODAJEM terene u Bilicama, 300
četvornih metara po cijeni od 12
DEM po četvornom metru, 600 čet-
vornih metara po cijeni od 15 DEM
po četvornom metru, 400 četvornih
metara po cijeni od 20 DEM po met-
ru četvornom. Tereni su ravnii i ima-
ju pristup automobilima. Informacije
na telefon 27-162, TDM TRADE.
(293)

PRODAJEM kadu za kupanje dužine
1,20 m, motor na gorivo-benzin za
betonsku mješalicu marke »To-
mos«, sto komada uložaka (ispuna
ciglastih) za monta gredice. Cijena
povoljna. Obratiti se na adresu: Ju-

rić, Put Vatroslava Lisinskog, Vodi-
ce, blizu gostionice, »Matilda«
u pravcu Srime. (296)

BUŠIM kamen za građevinsko mini-
ranje. Javiti se na telefon 50-299.
(297)

PRODAJEM »Wartburg« u voznom
stanju, s dosta rezervnih dijelova.
Cijena vrlo povoljna. Javiti se na te-
lefon 28-773. (298)

POVOLJNO prodajem brodski pod
i lamperiju, I. klase. Mogućnost do-
stave u kuću. Javiti se na telefon
38-325. (294)

DVIJE sestre studentice unajmili su
stan u Zagrebu, po mogućnosti na
čuvanje i na duže vrijeme. Javiti na
telefon 059/33-517. (295)

AUTOTRANSKORT ŠIBENIK RED VOŽNJE GRADSKIH PRUGA vrijedi od 2. 5. 1994.

RADNIM DANOM

TRŽNICA — ŠUBIČEVAC — TRŽNICA: 6.30, 7.20, 7.40, 8.20, 8.40,
9.20, 9.40, 10.20, 10.40, 11.20, 12.20, 12.40, 13.20, 13.40, 14.20,
14.40, 15.20, 16.20, 17.20, 18.20, 18.40, 19.20, 19.40, 20.20, 20.40,
21.20, 22.20

TRŽNICA — VIDICI — TRŽNICA: 6.30, 6.50, 7.20, 7.40, 8.10, 8.30,
9.10, 9.30, 10.10, 10.30, 11.10, 12.10, 12.30, 13.10, 13.40, 14.10,
14.30, 15.10, 16.10, 17.10, 17.30, 18.10, 18.30, 19.10, 19.30, 20.10,
20.30, 21.10, 22.10

TRŽNICA — MANDALINA: 6.30, 7.10, 7.50, 8.50, 9.50, 10.50, 12.05,
13.10, 14.30, 15.10, 16.00, 17.10, 17.50, 18.50, 19.50, 20.50, 21.50

MANDALINA — KAZALIŠTE: 6.40, 7.20, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00,
12.15, 13.20, 14.40, 15.20, 16.10, 17.20, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00,
22.00

KAZALIŠTE — NJIVICE: 6.50, 7.30, 8.10, 9.10, 10.10, 11.10, 12.25,
13.30, 14.50, 15.30, 16.20, 17.30, 18.10, 19.10, 20.10, 21.10, 22.10

NJIVICE — TRŽNICA: 7.00, 7.40, 8.40, 9.40, 10.40, 11.55, 13.00,
13.40, 15.00, 15.50, 16.30, 17.40, 18.40, 19.40, 20.40, 21.40, 22.20

TRŽNICA — RAŽINE: 6.30, 7.25, 8.15, 9.15, 10.15, 11.15, 12.15,
13.25, 14.15, 15.15, 16.00, 17.25, 18.15, 19.15, 20.15, 21.15, 22.00

RAŽINE — KAZALIŠTE: 6.45, 7.40, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30,
13.40, 14.30, 15.30, 16.15, 17.40, 18.30, 19.30, 20.30, 21.30, 22.15

KAZALIŠTE — BILICE: 6.55, 7.50, 8.40, 9.40, 10.40, 11.40, 12.40,
13.50, 14.40, 15.40, 16.25, 17.50, 18.40, 19.40, 20.40, 21.40

BILICE — TRŽNICA: 7.15, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.15,
14.00, 15.00, 15.50, 17.15, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 21.50

NEDJELJOM, BLAGDANOM I SUBOTOM POSLIJE 15 SATI

TRŽNICA — ŠUBIČEVAC: 6.30, 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 13.30, 15.00,
16.30, 18.00, 19.30, 21.00, 22.00

TRŽNICA — RAŽINE: 6.20, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 14.30,
16.00, 17.30, 19.00, 20.30, 21.40

RAŽINE — TRŽNICA: 6.30, 7.40, 8.45, 10.15, 11.45, 13.15, 14.45,
16.15, 17.45, 19.15, 20.45, 21.50

TRŽNICA — MANDALINA: 6.40, 7.50, 9.00, 10.30, 12.00, 13.30,
15.00, 16.30, 18.00, 19.30, 21.00, 22.00

MANDALINA — KAZALIŠTE: 6.50, 8.00, 9.10, 10.40, 12.10, 13.40,
15.10, 16.40, 18.10, 19.40, 21.10, 22.10

KAZALIŠTE — BILICE: 7.00, 8.10, 9.20, 10.50, 12.20, 13.50, 15.20,
16.50, 18.20, 19.50, 21.20, 22.20

BILICE — TRŽNICA: 7.10, 8.20, 9.30, 11.00, 12.30, 14.00, 15.30,
17.00, 18.30, 20.00, 21.30, 22.30

TRŽNICA — VIDICI: 6.50, 7.50, 9.20, 10.50, 12.20, 13.50, 15.20,
16.50, 18.20, 19.50, 21.20, 22.20

VIDICI — KAZALIŠTE: 7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 14.00, 15.30,
17.00, 18.30, 20.00, 21.30, 22.30

KAZALIŠTE — NJIVICE: 7.10, 8.10, 9.40, 11.10, 12.40, 14.10, 15.40,
17.10, 18.40, 20.10, 21.40

NJIVICE — TRŽNICA: 7.20, 8.20, 9.50, 11.20, 12.50, 14.20, 15.50,
17.20, 18.50, 20.20, 21.50

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE SLOBODNA RADNA MJESTA

»SIME-TRADE« p.o.

POMOĆNIK DIREKTORA

- 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme
- SSS, VSS, VSS bilo kojeg smjera
- znanje engleskog jezika
- VOZAČ

— 2 izvršitelja na neodređeno vrijeme

— prometna škola

PRODAVAC

— 2 izvršitelja na neodređeno vrijeme

— KV prodavač

ROK OGLASA: 7. 5. 1994.

FOTO-VIDEO »DRAGICA«

FOTOGRAFSKI POSLOVI

- 3 izvršitelja na neodređeno vrijeme
- prodavač ili SSS

ROK OGLASA: 7. 5. 1994.

EKONOMSKO-UPRAVNO-BIOTEHNIČKA
I TRGOVACKA ŠKOLA ŠIBENIK

RAČUNOVODSTVENA DOKTORATA

- 1 izvršitelj na određeno vrijeme, VI. ili VII.
- stupanj stručne spreme, ekon. fin. smjer
- položen stručni ispit, 4 god. radnog iskustva

ROK OGLASA: 7. 5. 1994.

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE, PODRUČNA
SLUŽBA ŠIBENIK

STRUČNI SURADNIK-SAVJETODAVAC

- 1 izvršitelj na određeno vrijeme, VSS
- društveni smjer

ROK OGLASA: 7. 5. 1994.

»LEĆ« VODICE — poduzeće za komunalne
djelatnosti

DIPLO. PRAVNIK, PRIPRAVNIK 12 MJESECI

- 1 izvršitelj, određeno vrijeme
- VSS, pravni fakultet

ROK OGLASA: 12. 5. 1994.

JPRO VODOVOD I KANALIZACIJA

- SSS kemijski tehničar — priravnik
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- kemijski tehničar, zdravstvena sposobnost za rad u posebnim uvjetima
- vozač -B- kategorije

ROK OGLASA: 12. 5. 1994.

RAČUNOVODSTVENI REFERENT

- 1 izvršitelj na neodređeno vrijeme
- VI. stupanj stručne spreme, ekon. fin. smjer
- položen stručni ispit, 4 god. radnog iskustva

STRUČNI REFERENT ZA CARINJENJE

- 2 izvršitelja na neodređeno vrijeme
- IV. st. str. spreme, ekon. tehničkog, administrativnog, upravnog ili općeg smjera

— položen stručni ispit, poznavanje 1 svjetskog jezika

— 6 mjeseci radnog iskustva

ROK OGLASA: 10. 5. 1994.

ROK OGLASA: 10. 5.

OBLIJEŽEN DAN VODIČKE OPĆINE

ZA DUHOVNU OBNOVU

Svečani ophod kroz Vodice predvodio je biskup šibenski dr. S. Badurina

Treći svibnja, Dan svete Jelene—Našašće sv. Križa, po prvi put je ove godine proslavljen u Vodicama kao Dan Općine. Tim povodom održana je svečana sjednica Općinskog vijeća nakon koje je uslijedio crkveni ophod od Crkve sv. Križa na starom groblju do Župne Crkve sv. Križa. Pjevanjem crkvenih pjesama slavilo se svetom Križu što su ga još u 15. stoljeću Vodičani prihvatali kao svoga zaštitnika. Upravo zato je blagdan Našašća svetog Križa — svete Jelene bio sve do 1945. godine važan dio vodičke tradicije koju se želi ponovno oživjeti. Ophod je vodio šibenski biskup dr. Srečko Badurina, a toj središnjoj manifestaciji u povodu blagdana sv. Jelene i Dana općine Vodice, bili su nazočni, osim, župnika svih mesta vodičke općine, članovi općinskog Poglavarstva, Općinskog vijeća i njihovi gosti.

Nakon ophoda služeći u župnoj Crkvi sv. Križa svetu misu, šibenski biskup dr. Srečko Badurina, između ostalog, je pozvao nazočne na duhovnu obnovu koja će se temeljiti na kršćanskim nazorima.

Uz obilježavanje Dana općine, u galeriji Strikoman predstavljena je fotografija u ratu oštene crkve Gospe od Karmela na temelju koje će se izraditi poster naslova ČUJEŠ LI SINE, OKIT GOVORI. Dio svečanog programa obilježavanja Dana općine Vodice bili su i nastupi klape SCARDONA, Tamburaškog društva Tribunj i Vodičke glazbe.

S. GRUBIĆ

(Snimio: F. MILJEVIĆ)

● DOGADAJI TJEDNA ●

Vijećnici vodičkog Općinskog vijeća prihvatali su Statut općine uz jedan suzdržan glas. Prihvadena je i odluka o davanju na korištenje javnih površina. Općinska komisija koja bude dodjeljivala javne površine na korištenje, prema mišljenju vijećnika, trebala bi dati pravo prvenstva invalidima i sudionicima domovinskog rata, te obiteljima poginulih branitelja, ukoliko zadovoljavaju tražene uvjete.

• • •

Arheolog Marko Mendošić novi je predsjednik šibenskog ogranka Matice hrvatske. Na izbornoj skupštini Matice za potpredsjednika je izabran inženjer Željko Zorić, a za tajnika Marijan Belamarić. Skupštini je prisustvovao i predsjednik Matice hrvatske Vlado Gotovac. Uz manje izmjene na izbornoj su skupštini prihvaćena Pravila, te Poslovnik. Izabrani su i članovi predsjedništva te nadzornog odbora šibenskog ogranka Matice hrvatske.

• • •

Vanja Juras izabrana je za predsjednicu Županijskog odbora mlađeži Hrvatske demokratske zajednice. Dopredsjednici su Branimir Belamarić i Želimir Bogadi. Posad tajnika obavljat će Katica Ivas a rizničara Damir Meić. Radu osnivačke skupštine Županijskog ogranka mlađeži HDZ-a bili su nazočni Mario Kapulica predsjednik Nacionalnog odbora mlađeži HDZ-a te Zdeslav Milas, član nacionalnog predsjedništva.

• • •

Šibenik su posjetili predstavnici dvadesetak manjih turističkih agencija iz Slovačke i novinari slovačkih medija, među ostalim državne televizije i radija. Njihovi domaćini bili su predstavnici HTP-a RIVIJERA. Predstav-

nici slovačkih turističkih agencija i medija obišli su »Rivijerin« hotel KORALJ na Zlarinu i bangalov na Jadriji. Zanimali su se za stanje tih objekata ali i za ponudu cijelog šibenskog područja i samog Šibenika. Oni su upoznati i sa turističkom ponudom otoka Murtera.

• • •

Hrvatska kreditna banka za obnovu i razvoj odobrila je, ukupno, 2 milijuna i 240 tisuća DEM kredita za izgradnju vodoopskrbnih objekata na skradinskom i dritiškom području. Vrijednost radova u prvoj fazi obnove procjenjuje se na čak 4 milijuna DEM. Preostala sredstva osigurat će se od kredita ponuđača opreme a možda i od dodatnih kredita Hrvatske banke za obnovu i razvoj. U izgradnji vodoopskrbnih objekata na skradinskom području utrošit će se milijun i 900 tisuća DEM. Prioritet je dovođenje pitke vode do crpne stanice Dubravice i vodosprema Graovo. Radovi bi trebali početi uskoro.

• • •

Osnovana je Udruga malih dioničara TLM-a. Riječ je o Udrudi koja bi trebala zastupati interese malih dioničara koji su otkupili oko 33 posto vrijednosti svih dioničara što je trećina procijenjene vrijednosti TLM-a. Za predsjednika udruge izabran je Davor Škugor a za potpredsjednika Roko Gracin. Od 2700 malih dioničara pristupilo ih je oko tisuću, a pristup je i nadalje omogućen svima koji to žele.

• • •

Paško Nižić izabran je za predsjednika Upravnog odbora Komunalnog fonda Općine Primošten, a Željko Drašković za vršitelja dužnosti direktora Fonda. Mjesečni prihodi Fonda planirani su u iznosu od 13 tisuća i 600 DEM od čega će samo za javnu rasvjetu trebati izdvojiti oko 9 tisuća maraka.

S. GRUBIĆ

HRVATSKE CESTE

Poduzeće za održavanje, zaštitu, rekonstrukciju i izgradnju cesta u Hrvatskoj.

TEHNIČKA ISPOSTAVA ŠIBENIK

Šibenka

EXPORT-IMPORT
TRGOVINA I PROIZVODNJA
59000 ŠIBENIK, Ražine bb

INFORMATIVNI
CENTAR
ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Županijska skupština Županijske Šibenske

IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radio-difuzna organizacija Informativni centar

V.d. upravitelja Informativnog centra: Stjepan BARANOVIĆ
Ureduje redakcijski kolegij:
Đuro BEĆIR, Katarina RUDAN,

Ivan BURIĆ, Linda MILIŠA,
Branimir PERIŠA, fotoreporter
Wilson POLIĆ.

Odgovorni urednik »Šibenkskog lista«: Ivan BURIĆ.

Uredništvo: Ulica Božidara Petranovića 3, Šibenik

TELEFONI: centrala: 35-510,
direktor 33-999, studio i režija
Radio-Šibenika 36-999

fero-term

d.o.o.

ZAGREB, Istarska 3

PODUZEĆE ZA PROMET
ROBOM NA VELIKO I MALO
IZVOZ-UVOD d.o.o.
Tel.: 041/339-798, Fax: 334-434
Žiro račun: 30101 - 601 - 14029

PRODAVAONICA Br. 2, ŠIBENIK
Zapadna magistrala 32, (Meterize)
Telefon; Fax: 33-797

- sve instalacije za vodu
- sve instalacije za grijanje
- kotlovi i bojleri za centralna i solarna grijanja
- kompletna oprema za kupatila i toalete
- UVODNA I DOMAĆA roba - - povoljne cijene
- Izdvajamo: ARMAL - potpun asortiman slavina, uvozne kade

RADNO VRIJEME:
OD 8 DO 12 I OD 17,30 DO 20 SATI,
SUBOTOM OD 8 DO 13 SATI

ALTERNATIVA, MOGUĆNOST	VRSTA POVRTE- NICE	BOČNI DIO TIJELA- BOX	IZBOĆE- NJE NASTALO OTICA- NJEM	LUDOLPOV BROJ	RIJEKA U LATVIJI	NAKON STO JE SVR ZAVRŠENO	MOJSIJEV BRAT
ONO ŠTO JE ISKOPANO	I S	K O	P + N A				
UČENIK POMORSKE ŠKOLE	M A	U T	I Č A R				
MANJI OBRIĆI CD KOVINE	A Δ	K E	POGD. VEZNICK OBЛИЦЕ	A K O			
Č.A.	Č A	K.L. ARAK		N.N. OTOK U ŠIBEN. PRIMORJU	N N		
SUSJEDNA ZEMLJA	I T	A L	I J A			ZRAK (tud.)	
C.A.	C A	BILO KADA NEPOUZ- DANA VIJEST	I K A D A				
AMPER	A	G.N. BRDO U TURSKOJ	G M	RAČUNI ZACIN JELU	R A Ć		
DEMON OSVETE U GRČKOJ TRAGEDIJI	→		L A S				
NAPJEV							
VRSTA PAPIGE	R R	I I	O A OSIJEK	O Ā	DONJI DIO VESLA	MUNJA	
SALAMURA		S O L	P.G. RED	P G			
ŠARENICA U OKU		I S	ŠIPAK ŠIBENIK	N A L			
ITALSKI BOG POČETKA		N	OBUČAR- SKI ALAT	Š I L O			
JAVLJA- NJE NEKIH OZNAKA PREDAKA		I I	I Z	I Z	M		

I 39-666. Telefaks: 35-600.

PREPLATA na list: za tri mjeseca 18.000, za šest mjeseci 36.000, za godinu dana 72.000 HRD. Za inozemstvo dvostruko. Žiro-račun: 34600-603-976 kod ZAP Šibenik.

Rješenjem Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03-1/92-01 »Šibenski list« oslobođen je

osnovnog poreza na promet.

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u dinarskoj protuvrijednosti na dan fakturiranja. Mali oglasi, obavijesti građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom.

TISAK: »Slobodna Dalmacija-Novine« d.d. Split, Hrvatske mornarice 4.